Wider ständige Wege

Vielfalt des Widerstands

طرق المقاومة

تنوع المقاومة

زاهای مقاومت

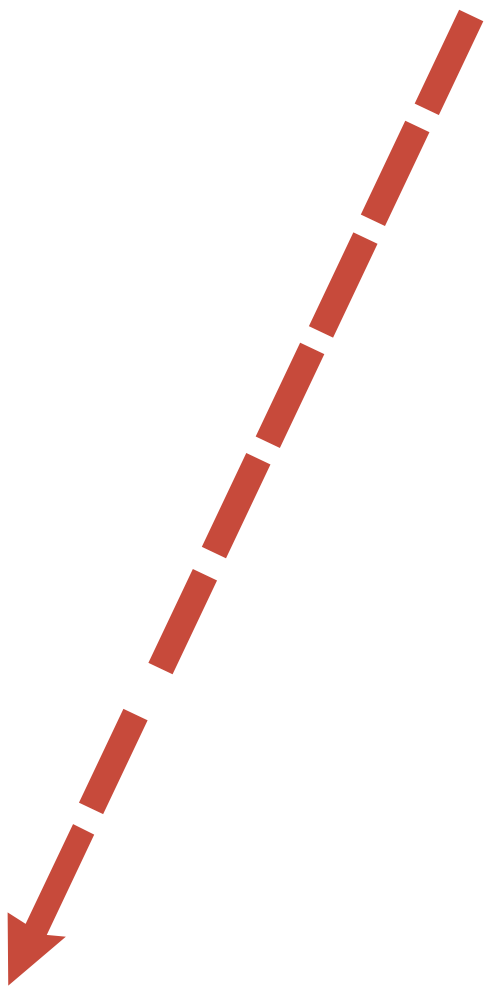
تنوع درمقاومت

Widerständige Wege - Vielfalt des Widerstandes

طرق المقاومة – تنوع المقاومة

راههای مقاومت - تنوع درمقاومت

Diese Broschüre entstand im Rahmen des Projekts
Widerständige Wege – Vielfalt des Widerstands.

Edition

djo-Landesverband Sachsen-Anhalt e.V.
Große Klausstraße 11
06108 Halle (Saale)

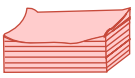
www.djo-lsa.de

info@djo-lsa.de

AKuBiZ e.V.
Schössergasse 3
01796 Pirna

www.akubiz.de

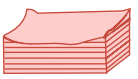
kontakt@akubiz.de

Koordination und Redaktion

Tanja Rußack
Geschäftsführende Jugendbildungsreferentin
djo-Landesverband Sachsen-Anhalt e.V.

Alina Gündel
Mitarbeiterin
AKuBiZ e.V.

Sprachmittlerin Farsi

Farahnaz Bayat

Sprachmittler Arabisch

Mohammad Fadi Matouk
Mohammad Ahmad

Fotografische Begleitung

Rajaa Matouk
Yaman Ahmad

Layoutin

Katja Ulbrich
hello@katjaulbrich.de

Alle Texte und Fotografien sind urheberrechtlich geschützt, 07/2024,
djo-Landesverband Sachsen-Anhalt e.V. und AKuBiZ e.V..

Widerstand. Ein Wort, mit dem nicht selten große Taten und Aufopferung verbunden werden. Und natürlich gibt es diese Formen des Widerstands, die manchmal in die Geschichte eingehen und deren Mut bewundert werden kann, weil sie der Beginn von Veränderungen zum Besseren waren. Widerstand ist aber vielfältiger, er kann leise und nach außen fast unsichtbar sein. Widerstand ist eine Entscheidung, die getroffen wird. Sie beginnt mit einer inneren Ablehnung und hat Veränderung zum Ziel – persönlich oder gesellschaftlich. Widerstand kann daraus bestehen, sich etwas oder jemandem zu widersetzen oder mit etwas nicht einverstanden zu sein. Die Gründe für widerständiges Handeln sind so breit gefächert wie die Formen des Widerstands. Oft sind es Einschränkungen, die das Ausleben und Leben in einer sicheren und guten Weise verhindern. Das können Gesetze, Traditionen, Werte und Normen im politischen, kulturellen oder religiösen Bereich sein, die manche oder viele Menschen diskriminieren und an ihrer freien Entfaltung behindern oder ihnen Menschenrechte verwehren. Ein Blick in die Geschichte zeigt uns, dass es solche Einschränkungen leider sehr oft gegeben hat und Menschen unter ihnen leiden mussten. Die Geschichte zeigt uns aber auch, dass es immer auch Menschen gegeben hat, die dies nicht akzeptiert haben und sich dagegen gewehrt haben. Für sich selbst und für andere. Widerstand, wie ihn die Roten Bergsteiger und Bergsteigerinnen gegen das NS-Regime geleistet haben ist eine dieser Widerstandsbewegungen. Und es gibt noch so viele mehr, die mit ihrem Widerstand Mut und Zuversicht bewiesen haben und die hier natürlich nicht vollständig aufgezählt werden können. Gemeinsam hatten aber alle den Kampf gegen Ungerechtigkeit und Diskriminierung wegen ihrem Aussehen, ihrem Geschlecht, ihrer Religion, Sexualität oder ihrem Wunsch, ein selbstbestimmtes Leben zu führen. Die Geschichte zeigt die Kreativität, die Menschen trotz Unterdrückung entfalten: sie leisten und leisteten Widerstand durch Handlungen, Flucht, Text, Bild, Musik, solidarische Gesten oder auch Symbole.

Widerstand

واژه‌ای که اغلب با اعمال بزرگ و فداکاری همراه است. البته این نوع از مقاومت که گاهی وارد تاریخ می‌شود و شجاعت آن‌ها تحسین می‌شود، زیرا آغاز تغییرات به سمت بهتر شدن بوده‌اند. اما مقاومت اشکال دیگری هم دارد؛ می‌تواند آرام و تقریباً نامرئی باشد. مقاومت یک تصمیم است که گرفته می‌شود. با یک عدم پذیرش درونی آغاز می‌شود و هدفش تغییر است – چه شخصی و چه اجتماعی. مقاومت می‌تواند شامل مخالفت با چیزی یا کسی باشد یا عدم موافقت با چیزی. دلایل اعمال مقاومتی به اندازه‌ی اشکال مقاومت متنوع هستند.

اغلب محدودیت‌ها هستند که مانع از زندگی ایمن و خوب می‌شوند. این محدودیت‌ها می‌توانند قوانین، سنت‌ها، ارزش‌ها و هنجارهای سیاسی، فرهنگی یا مذهبی باشند که برخی یا بسیاری از مردم با تبعیض مواجه می‌شوند که این مانع از رشد آزادانه آن‌ها می‌شود یا حقوق بشر را از آن‌ها سلب می‌کند. نگاهی به تاریخ نشان می‌دهد که متأسفانه چنین محدودیت‌هایی بسیار وجود داشته و مردم تحت این فشارها رنج کشیده‌اند. اما تاریخ همچنین نشان می‌دهد که همیشه افرادی بوده‌اند که این شرایط را نپذیرفته‌اند و در برابر آن مقاومت کرده‌اند. برای خود و برای دیگران.

مقاومت، مانند آنچه کوهنوردان سرخ علیه رژیم نازی انجام دادند، یکی از این جنبش‌های مقاومتی است. و هنوز بسیاری دیگر وجود دارند که با مقاومت خود شجاعت و امید را نشان داده‌اند و البته در اینجا نمی‌توان همه‌ی آن‌ها را به‌طور کامل ذکر کرد. وجه مشترک همه‌ی آن‌ها مبارزه با بی‌عدالتی و تبعیض به‌خاطر ظاهر، جنسیت، مذهب، گرایش جنسی یا تمایلشان به داشتن زندگی خودمختار است. تاریخ نشان می‌دهد که چگونه مردم علی‌رغم سرکوب، خلاقیت نشان داده‌اند: آن‌ها مقاومت را از طریق اعمال، فرار، دل نوشته، تصویر، موسیقی، حرکات همبستگی یا حتی نمادها انجام داده‌اند.

مقاومت

المقاومة. كلمة غالباً ما ترتبط بالأعمال العظيمة والتضحيات. وبالطبع، هناك تلك الأشكال من المقاومة التي تدخل أحياناً في التاريخ ويُعجب بشجاعتها، لأنها كانت بداية للتغيير نحو الأفضل. ولكن المقاومة أكثر تنوعاً، يمكن أن تكون هادئة وغير مرئية تقريباً من الخارج. المقاومة هي قرار يتم اتخاذه. تبدأ برفض داخلي وتهدف إلى التغيير على المستوى الشخصي أو الإجتماعي. يمكن أن تتألف المقاومة من معارضة شيء ما أو شخص ما، أو عدم الموافقة على شيء ما. أسباب المقاومة متنوعة بقدر تنوع أشكال المقاومة. في كثير من الأحيان، تكون ضد القيود التي تمنع العيش والتعبير عن الذات بطريقة آمنة وجيدة. قد تكون هذه القيود قوانين، تقاليد، قيم ومعايير في المجال السياسي أو الثقافي أو الديني، التي تميز ضد بعض الأشخاص أو العديد منهم وتعيق تطويرهم الحر أو تحرمهم من حقوق الإنسان.

نظرة إلى التاريخ تظهر لنا أن هذه القيود كانت موجودة بشكل متكرر وللأسف عانى الناس منها. ولكن التاريخ يظهر لنا أيضاً أنه كان هناك دائماً أشخاص لم يقبلوا ذلك وقاوموا من أجل أنفسهم ومن أجل الآخرين. المقاومة التي قام بها المتسلقون والمتسلقات الحمر ضد النظام النازي هي إحدى هذه الحركات المقاومة. وهناك العديد من الحركات الأخرى التي أظهرت الشجاعة والأمل من خلال مقاومتها ولا يمكن تعدادها هنا بالكامل. لكن جميعهم كانوا متحدين في الكفاح ضد الظلم والتمييز بسبب مظهرهم، جنسهم، دينهم، ميولهم الجنسية أو رغبتهم في حياة مستقلة.

يظهر التاريخ الإبداع الذي يظهره الناس على الرغم من القمع: يقاومون ويقاومون من خلال الأفعال، الهروب، النصوص، الصور، الموسيقى، الإيماءات التضامنية أو الرموز.

مقاومة

Das Projekt „Widerständige Wege – Vielfalt des Widerstands“ ist eine Kooperation des djo-Landesverband Sachsen-Anhalt e.V. und dem AKuBiZ e.V. Der AKuBiZ e.V. konzentriert sich seit 2001 auf historisch-politische Bildungsarbeit sowie Gedenk- und Erinnerungsarbeit. Zu den Methoden des Vereins gehören Wanderseminare, Fahrradtouren, Stadtrundgänge und Bildungsfahrten, die die Geschichte erlebbar machen. Der djo-Landesverband Sachsen-Anhalt e.V. ist ein Verband von Migrant*innenjugendselbstorganisationen. Seit 2006 motiviert er mit Bildungs-, Kultur- und Integrationsarbeit junge Menschen mit und ohne Migrations- oder Fluchtgeschichte zur gesellschaftlichen Teilhabe. Dabei werden sie bestärkt, kritisch zu denken und eigene Wünsche zu formulieren.

Das Projekt richtete sich an Menschen, die Interesse an der Geschichte des Widerstands gegen den Nationalsozialismus haben. Besonders angesprochen wurden Personen, die aufgrund von Widerstandsbewegungen in ihren Herkunftsländern nach Deutschland flüchten mussten. Im Projekt haben wir uns biografisch mit dem Widerstand gegen den Nationalsozialismus und anderen Widerstandsbewegungen gegen Diktaturen auseinandergesetzt. Ein Wanderseminar in der Sächsischen Schweiz bildete den Auftakt, gefolgt von einer Schreibwerkstatt, in der die Teilnehmenden ihre Erlebnisse und eigenen Widerstandsgeschichten festhielten. Das Ergebnis ist diese umfassende Broschüre.

Während der Auseinandersetzung mit dem Nationalsozialismus legten wir großen Wert auf faktenbasierte Arbeit und ließen Zeitzeugen und Zeitzeuginnen des Widerstands gegen die Nazis zu Wort kommen, indem wir ihre Biografien vorstellten.

Zudem wurden die biografischen Widerstandsgeschichten der Teilnehmenden gleichrangig gehört, ohne die Einmaligkeit des Holocausts zu untergraben. Das Projekt fungierte als Dialogforum rund um Widerstand und Erinnerungskultur.

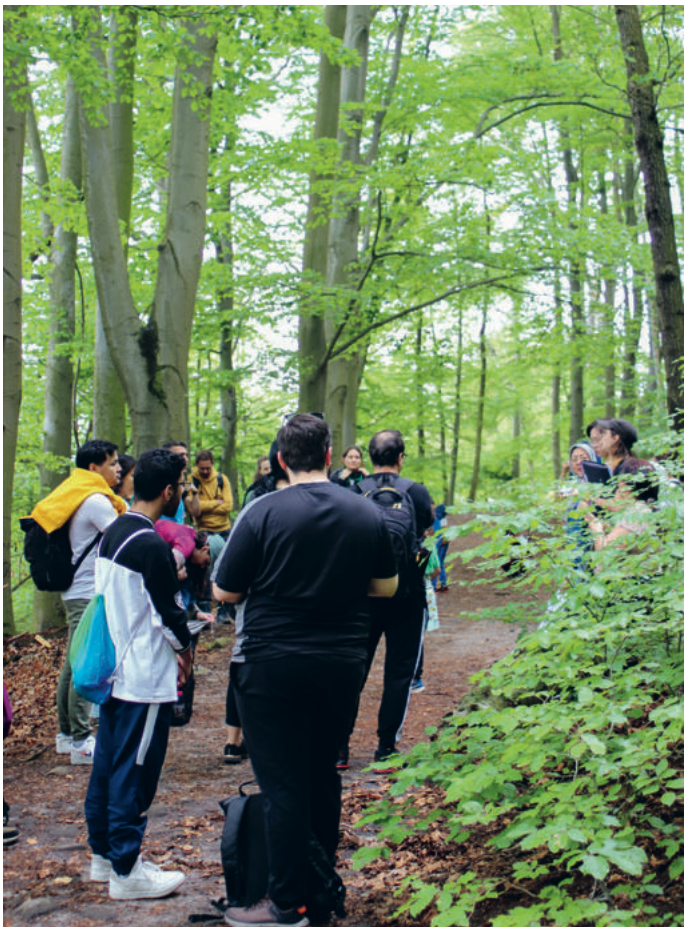
Mit der Broschüre blicken wir auf Ausgrenzung, Verfolgung und Widerstand sowie auf Menschen, die sich gegen Diskriminierung

Projektvorstellung

zur Wehr setzten und setzen. Die Broschüre hält die vielfältigen Widerstandsgeschichten fest und soll empowern.
Das Projekt „Widerständige Wege – Vielfalt des Widerstands“ zeigt die Kraft des kollektiven Erinnerns und der gemeinsamen Auseinandersetzung mit Geschichte sowie aktuellen gesellschaftlichen Herausforderungen. Es fördert das Verständnis füreinander und stärkt das Bewusstsein für die Bedeutung von Widerstand als auch den Einsatz für demokratische Werte und Menschenrechte.

پروژه ,,مسیرهای مقاومت و تنوع مقاومت‘‘ همکاری‌ای است بین
djo-Landesverband Sachsen-Anhalt e.V. و AKuBiZ e.V.
که از سال ۲۰۰۱ بر روی کارهای آموزشی تاریخی-سیاسی و یادبودی متمرکز شده‌اند. روش‌های این انجمن‌ها شامل سمینارهای پیاده‌روی، تورهای دوچرخه‌سواری، گشت‌های شهری و سفرهای آموزشی است که تاریخ را زنده می‌کند.

انجمن منطقه‌ای djo-Saxony-Anhalt e.V. یک انجمن از سازمان‌های جوانان مهاجر است . از سال ۲۰۰۶، این انجمن جوانانی با یا بدون سابقه مهاجرت یا پناهندگی را برای مشارکت در جامعه از طریق کارهای آموزشی و فرهنگی انگیزه می‌دهد. آنها تشویق می‌شوند که به صورت انتقادی فکر کنند و خواسته‌های خود را بیان کنند.

هدف این پروژه، جذب افرادی بود که به تاریخ مقاومت در برابر ناسیونال سوسیالیسم علاقه‌مند بودند. توجه ویژه‌ای به افرادی که به دلیل جنبش‌های مقاومت در کشورهای مبدأ خود مجبور به فرار به آلمان شدند، معطوف شد. در این پروژه، به‌طور بیوگرافیک به مقاومت در برابر ناسیونال سوسیالیسم و دیگر جنبش‌های مقاومت در برابر دیکتاتوری‌ها پرداخته شد. یک سمینار پیاده‌روی در زکسیش شوایتس آغاز شد و پس از آن یک کارگاه نویسندگی برگزار شد که در آن شرکت‌کنندگان تجربیات و داستان‌های مقاومت خود را ثبت کردند. نتیجه این فعالیت‌ها، بروشوری جامع است.

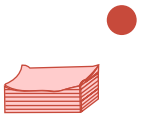
در طول رویارویی با ناسیونال سوسیالیسم، به کار مبتنی بر واقعیت اهمیت زیادی داده شد و به شاهدان معاصر مقاومت علیه نازی‌ها اجازه داده شد تا با ارائه زندگی‌نامه خود نظر خود را بیان کنند. علاوه بر این، جنبش‌های مقاومت زندگی‌نامه‌ی شرکت‌کنندگان را بدون تضعیف منحصربه‌فرد بودن هولوکاست در اولویت قرار دادند. این پروژه به عنوان یک انجمن گفتگو پیرامون مقاومت و فرهنگ یادآوری عمل کرد.

با این بروشور، به طرد، آزار و اذیت و مقاومت و همچنین به افرادی که از خود در برابر تبعیض دفاع می‌کنند، نگاه می‌کنیم. این بروشور داستان‌های متنوع مقاومت را ثبت کرده و برای توانمندسازی طراحی شده است. پروژه «مقاومت در مسیرها – تنوع مقاومت» قدرت یادآوری جمعی و بررسی مشترک تاریخ و چالش‌های اجتماعی کنونی را نشان می‌دهد. این امر، درک متقابل را ترویج داده و آگاهی از اهمیت مقاومت و تعهد به ارزش‌های دموکراتیک و حقوق بشر را تقویت می‌کند.

معرفی پروژه

CAT
CAT

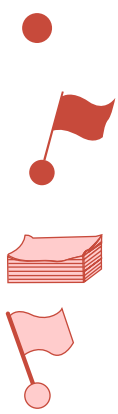

مشروع «طرق المقاومة – تنوع المقاومة» هو تعاون بين جمعية djo-Landesverband Sachsen-Anhalt وجمعية AKuBiZ e.V. يركز AKuBiZ منذ عام ٢٠٠١ على العمل التربوي التاريخي والسياسي وكذلك أعمال التذكر وإحياء الذكرى. تشمل أساليب الجمعية الندوات التجوالية، الجولات بالدراجات الهوائية ، جولات المدينة والرحلات التعليمية التي تجعل التاريخ ملموساً. جمعية djo-Landesverband-Sachsen-Anhalt e.V. هي اتحاد لمنظمات شبابية للمهاجرين منذ عام ٢٠٠٦، تحفز من خلال العمل التعليمي والثقافي والاندماجي للشباب من ذوي ومن دون خلفيات هجرة أو لجوء على المشاركة المجتمعية. يتم تعزيزهم ليكونوا ناقدين ويفصحوا عن رغباتهم الخاصة.

استهدف المشروع الأشخاص المهتمين بتاريخ المقاومة ضد النازية. خُصصت الدعوة بشكل خاص للأشخاص الذين اضطروا للفرار إلى ألمانيا بسبب حركات المقاومة في بلدانهم الأصلية. في المشروع، تعاملنا بشكل بيوغرافي مع المقاومة ضد النازية وغيرها من حركات المقاومة ضد الدكتاتوريات. شكلت ندوة تجوالية في سويسرا الساكسونية الانطلاقة، تلتها ورشة كتابة حيث قام المشاركون بتوثيق تجاربهم وقصص مقاومتهم الخاصة. النتيجة هي هذا الكتيب الشامل

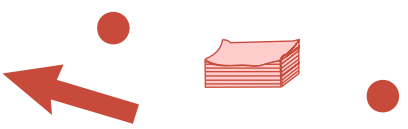
خلال التعاطي مع النازية، أولينا أهمية كبيرة للعمل المستند إلى الحقائق وأفسحنا المجال لشهود العيان على المقاومة ضد النازيين ليتحدثوا من خلال عرض سيرهم الذاتية. بالإضافة إلى ذلك، تم الاستماع إلى حركات المقاومة البيوغرافية للمشاركين بشكل متساوٍ، دون تقليل من محرقة الهولوكوست. عمل المشروع كمنتدى للحوار حول المقاومة وثقافة التذكر

من خلال الكتيب، نركز على تجارب التمييز والاضطهاد والمقاومة وكذلك إلى الأشخاص الذين قاوموا التمييز ولا يزالون يقاومونه. يوثق الكتيب قصص المقاومة المتنوعة ويهدف إلى تمكين الأفراد. يظهر مشروع «طرق المقاومة – تنوع المقاومة» قوة التذكر الجماعي والمناقشة المشتركة للتاريخ. وكذلك التحديات المجتمعية الحالية. يعزز التفاهم المتبادل ويقوي الوعي بأهمية المقاومة وكذلك الالتزام بالقيم الديمقراطية وحقوق الإنسان.

عرض المشروع

Den Auftakt unseres Projektes machte das Wanderseminar am ersten Maiwochenende in Königstein-Halbestadt. Nach Ankunft aller Teilnehmenden am Freitagnachmittag versammelten wir uns im Seminarraum unserer Unterkunft, um uns gemeinsam auf das Wochenende einzustimmen und den Ablauf zu besprechen. Während es draußen in Strömen regnete, führten wir thematisch in den Nationalsozialismus und Widerstands-bewegungen ein.
Der Samstag begann bei bestem Wanderwetter direkt vor der Unterkunft. Was heute ein Hotel ist, war bis 1933 ein Natur-freundehaus. Dann besetzte es die Sturmabteilung (SA), die paramilitärische Kampforganisation der Nationalsozialistischen Deutschen Arbeiterpartei (NSDAP), und nutzte es als Konzentrationslager für bis zu 200 (politische) Häftlinge.

Unsere 30-köpfige Wandergruppe setzte sich in Bewegung und machte nach einem steilen Anstieg den ersten Halt für einen Input. Fritz Gumpert aus Heidenau, dessen grausame Ermordung im KZ-Halbestadt 1933 großes Aufsehen erregte, wurde vor-gestellt. Von Seiten der Nazis gab es die Auflage den Sarg des Verstorben, bis er unter der Erde war, nicht zu öffnen. Somit sollte vertuscht werden, was die Inhaftierten im KZ erleiden mussten. Doch Fritz Gumperts Vater hielt sich nicht daran, er leistete Widerstand und er berichtetet darüber. Seine Erzählungen über die Misshandlungen wurden gemeinsam mit illegal angefertigten Fotos ins Ausland gebracht und veröffentlicht. Nach dem Input traten wir den weiteren Weg zum Fuße des Liliensteins an, wo Max Tabaschnik aus Pirna vorgestellt wurde. Auch dieser war im KZ-Halbestadt inhaftiert und flüchtete nach seiner Entlassung nach England, wo er seine Erlebnisse veröffentlichte. Nicht nur die Bekanntmachung dessen, was er im KZ-Halbestadt erlebt hatte, sondern auch seine Flucht war eine Widerstandshandlung gegen das Regime der Nazis.

Wanderseminar

Der Widerstand der sogenannten Roten Bergsteiger und Bergsteigerinnen bestand insbesondere aus der illegalen Grenzarbeit über das bergige Gelände, welches ihnen bestens bekannt war. Ganz ähnlich leistete auch Helene Kirsch Widerstand gegen das NS-Regime, deren Biografie nach dem Anstieg auf den Lilienstein vorgestellt wurde. Ihr Widerstand bestand insbesondere darin, Kontakt zu den Inhaftierten im nahegelegenen KZ auf der Burg Hohnstein zu halten und Informationen, Geld und Flugblätter über die Grenze zu schmuggeln. Vor dem Abstieg vom Lilienstein wurde die Bergsportlerin Ilse Frischmann aus Dresden vorgestellt, der es als Jüdin ab 1935 untersagt war, sich in der Sächsischen Schweiz aufzuhalten und ihrer Leidenschaft des Bergsports nachzugehen. Immer wieder widersetzte sie sich jedoch diesem Verbot.

Danach folgte der Abstieg vom Lilienstein. Bevor sich ein Teil der Gruppe auf den Weg zurück zur Unterkunft machte, wurde die Geschichte des illegalen Büros der Kommunistischen Partei Deutschlands (KPD) in der Satanshöhle wiedergegeben. Der andere Teil machte noch einen Umweg zum Gedenkort des Kriegsgefangenenlagers am Lilienstein, wo über die Lebensbedingungen und Zwangsarbeit der Kriegsgefangenen berichtet wurde.

Der Sonntag bestand zunächst aus der Reflexion der Wanderung und der dort gehörten Berichte und es gab Raum dafür, die bedrückenden Gefühle zu teilen. Danach erarbeiteten wir gemeinsam einen Überblick darüber, welche Formen Widerstand über die Zeit und Ort hinweg annehmen kann. Mit einem Ausblick auf die Schreibwerkstatt ließen wir das Wochenende ausklingen.

DIE TOTEN MAHNEN
DIESE JUGENDHERBERGE
WURDE VON MÄRZ-AUG.1933
ALS KONZENTRATIONSLAGER
MISSBRAUCHT. HIER WURDE
GEN. FRITZ GUMPERT HEIDENAU
VON DEN NAZIS ERMORDET

سمینار پیاده‌روی ما که در آخر هفته اول ماه می در کونیگ‌اشتاین-هالبرشتات برگزار شد، با هدف بررسی دوره نازی‌ها و جنبش‌های مقاومت در آن دوران برگزار شد. در عصر جمعه، همه شرکت‌کنندگان پس از رسیدن، در اتاق سمینار جمع شدند تا برنامه آخر هفته را مرور کنند. در حالی که باران شدید بیرون می‌بارید، ما به موضوعات تاریخی پرداختیم.

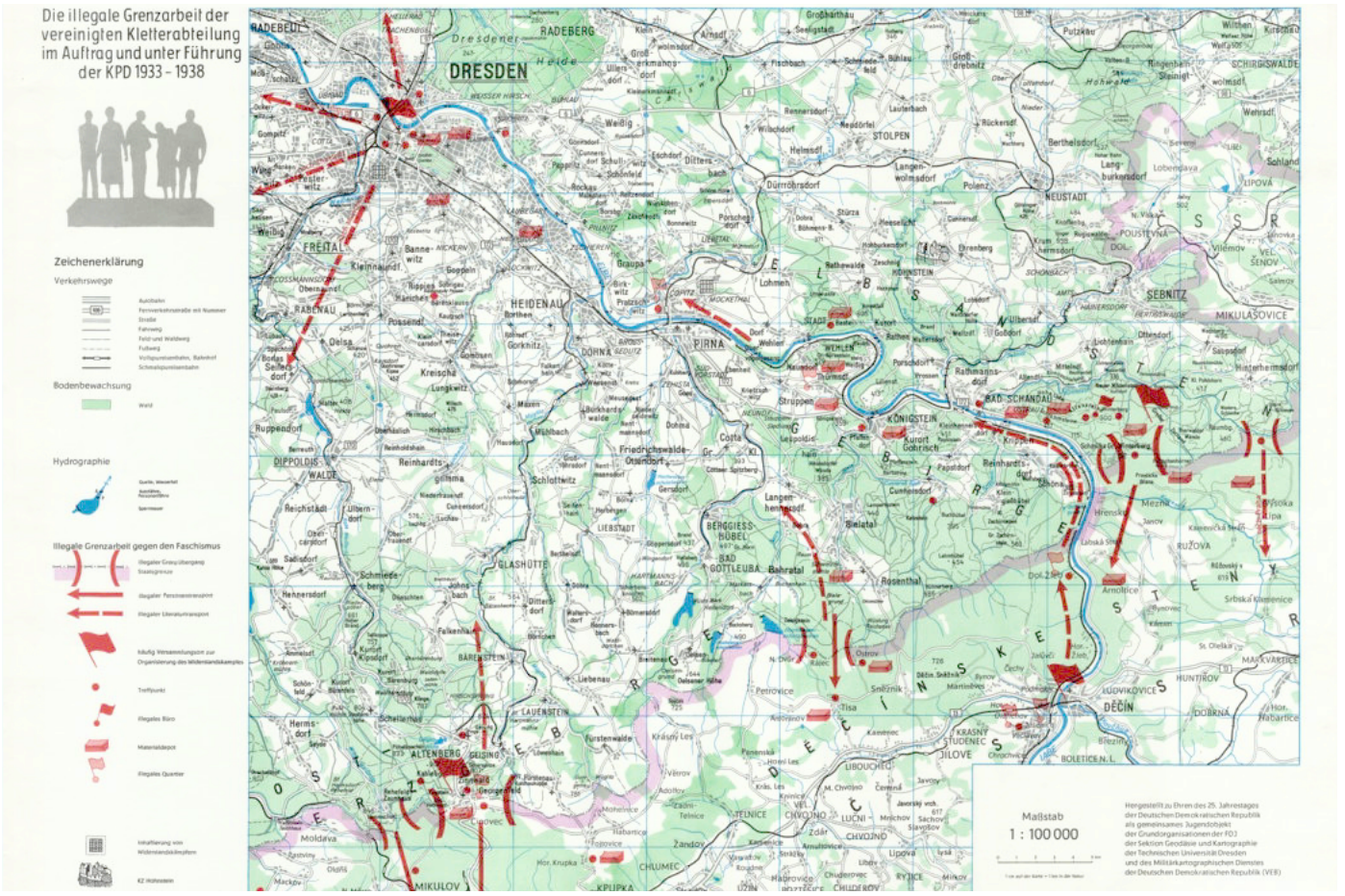
،صبح شنبه با هوایی دلپذیر، پیاده‌روی گروه آغاز شد. هتل کنونی که قبلاً خانه دوستداران طبیعت بود در سال ۱۹۳۳ توسط بخش طوفانی (SA) اشغال و به اردوگاه کار اجباری برای زندانیان سیاسی تبدیل شد. گروه ما پس از یک صعود تند، اولین توقف خود را برای ارائه توضیحات داشت و در اینجا فریتس گامپرت معرفی شد. او در اردوگاه کار اجباری هالبرشتات به طرز وحشیانه‌ای به قتل رسید و پدرش با مقاومت در برابر نازی‌ها، گزارش‌هایی از بدرفتاری‌ها و عکس‌های غیرقانونی را منتشر کرد.

گروه سپس به سمت پای لیلینشتاین حرکت کرد، جایی که مکس تاباشنیک معرفی شد. او نیز در اردوگاه کار اجباری زندانی بود و پس از آزادی به انگلستان فرار کرد و تجربیات خود را منتشر کرد. داستان هلن گیرش نیز معرفی شد که با قاچاق اطلاعات و جزوات از مرز علیه نازی‌ها مقاومت می‌کرد. همچنین ایلسه فریشمان، کوهنوردی از درسدن، به‌رغم ممنوعیت نازی‌ها، به فعالیت‌های کوهنوردی خود ادامه داد.

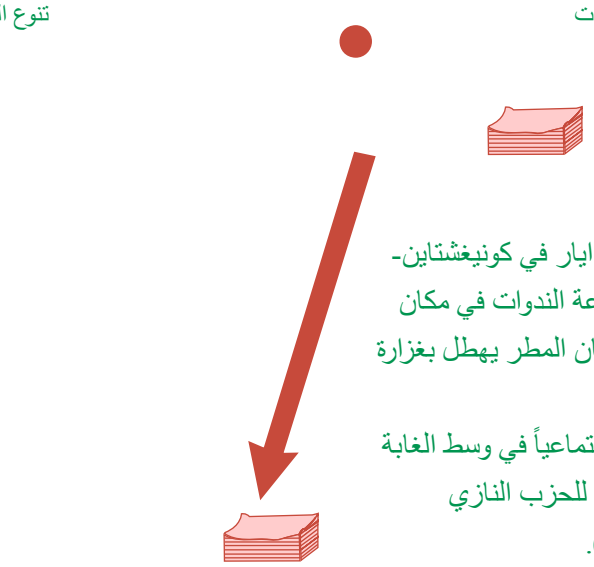
بعد از پایین آمدن از لیلینشتاین، بخشی از گروه به سمت محل اقامت بازگشتند و داستان دفتر غیرقانونی حزب کمونیست آلمان (KPD) در غار شیطان بازگو شد.
بخشی دیگر نیز به مکان یادبود اردوگاه زندانیان جنگی در لیلینشتاین رفتند و شرایط زندگی و کار اجباری زندانیان جنگی را بررسی کردند.

روز یکشنبه، ابتدا به تأمل بر پیاده‌روی و گزارش‌های شنیده شده پرداختیم و فضایی برای به اشتراک گذاشتن احساسات فراهم شد. سپس اشکال مختلف مقاومت در طول زمان و مکان را بررسی کردیم و با برگزاری یک کارگاه نویسندگی، آخر هفته را به پایان رساندیم.

سمینار پیاده روی

Die illegale Grenzarbeit der vereinigten Kletterabteilung im Auftrag und unter Führung der KPD 1933 - 1938
Zeichenerklärung
Verkehrswege
Bodenbewachsung
Hydrographie
Illegale Grenzarbeit gegen den Faschismus
DRESDEN
RADEBERG
FREITAL
HEIDENAU
PIRNA
KÖNIGSTEIN
BAD SCHANDAU
SEBNITZ
NEUSTADT
STOLPEN
DIPPOLDISWALDE
GLASHÜTTE
BERGGIESSHÜBEL
BAD GOTTLEUBA
LIEBSTADT
ALTENBERG
GEISING
LAUENSTEIN
BÄRENSTEIN
DĚČÍN
JILOVE
KRASNÝ STUDENEC
LIBOUCHEC
CHVOJNO
LUČNÍ
TELNICE
CHLUMEC
MIKULOV
Maßstab
1 : 100 000

كانت إنطلاقة مشروعنا في التجوال في عطلة نهاية الأسبوع الأولى من شهر ايار في كونيغشتاين-هالبشتات. بعد وصول جميع المشاركين بعد ظهر يوم الجمعة، إجتمعنا في قاعة الندوات في مكان إقامتنا لنستعد لعطلة نهاية الأسبوع ونناقش الجدول الزمني للمشروع . بينما كان المطر يهطل بغزارة في الخارج، قدمنا مقدمة عن النازية وحركات المقاومة ضدها .

بدأ يوم السبت بطقس جيد للتجوال. مكان إقامتنا كان حتى عام ١٩٣٣ بيتاً إجتماعياً في وسط الغابة ثم استولت عليه قوات العاصفة(SA)، المنظمة القتالية شبه العسكرية التابعة للحزب النازي (NSDAP)واستخدمته كمعسكر اعتقال لما يصل إلى ٢٠٠ سجين (سياسي).

تحركت مجموعتنا المكونة من ٣٠ شخصاً وأخذت بالصعود الحاد على الجبال المحيطة بالمكان بعدها توقفنا عند أول المحطات على جدول اليوم. تم تقديم فريتز غومبرت من هايدناو، الذي أثارت جريمة قتله البشعة في معسكر الاعتقال هالبشتات عام ١٩٣٣ اهتماماً كبيراً. أصدر النازيون تعليمات بعدم فتح نعش المتوفى حتى يتم دفنه، وذلك لإخفاء ما كان يعانيه المعتقلون في المعسكر. لكن والد فريتز غومبرت لم يلتزم بذلك، وقام بالمقاومة وروى ما حدث لإبنه. تم تهريب رواياته عن سوء المعاملة مع صور غير قانونية إلى خارج الحدود ونشرها .

بعد الإستراحة واصلنا السير نحو سفح جبل ليليانشتاين، حيث تم تقديم ماكس تاباشنيك من بيرنا. هو أيضاً كان محتجزاً في معسكر الاعتقال هالبشتات، وبعد إطلاق سراحه هرب إلى إنجلترا حيث نشر تجاربه في معسكرات الإعتقال. لم يكن إشهاره لما تعرض له في المعسكر مقاومة ضد النظام النازي الوحيد، بل أيضاً مجرد الهروب بحد ذاته مقاومة .

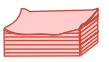
تألفت مقاومة ما يسمى بالمتسلقين الحمر من العمل الحدودي غير القانوني عبر التضاريس الجبلية التي كانوا يعرفونها جيداً. وبنفس الطريقة، قدمت سيرة هيلين كيرش بعد صعودنا إلى جبل ليليانشتاين. كانت مقاومتها تتجلى في الحفاظ على الاتصال بالمحتجزين في معسكر الاعتقال القريب في قلعة هونشتاين وتهريب المعلومات، المال، والنشرات عبر الحدود. قبل النزول من ليليانشتاين، تم تقديم المتسلقة إيلزه فريشمان من دريسدن، التي مُنعت كيهودية منذ عام ١٩٣٥ من البقاء في سويسرا السكسونية وممارسة شغفها بتسلق الجبال، لكنها كانت تتحدى هذا الحظر بشكل متكرر.

بعد ذلك، تابعنا النزول من ليليانشتاين. قبل أن تعود جزء من المجموعة إلى مكان الإقامة، تم سرد قصة المكتب السري للحزب الشيوعي الألماني (KPD) في أحد الكهوف المسماة بكهف الشيطان. بينما أخذ الجزء الآخر من المجموعة طريقاً ملتفاً إلى موقع إحياء ذكرى معسكر أسرى الحرب عند ليليانشتاين، حيث تم الحديث عن ظروف الحياة والعمل القسري لأسرى الحرب.

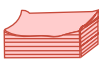
يوم الأحد تم مناقشة الرحلة والتقارير التي سمعناها، وكان هناك مساحة لمشاركة المشاعر المثقلة. بعد ذلك، عملنا معاً على وضع لمحة عامة عن أشكال المقاومة عبر الزمان والمكان. وختمنا عطلة نهاية الأسبوع بنظرة مستقبلية على ورشة الكتابة .

ندوة التجول

Die dreitägige Schreibwerkstatt zu unserem Projekt “Widerständige Wege – Vielfalt des Widerstands” fand im Juni in Halle (Saale) statt und startete am Freitag. Zunächst blickten wir kurz zurück auf unsere Wanderung sowie die intensive Auseinandersetzung mit den Themen Nationalsozialismus, Holocaust und den Widerstand dagegen, die wir während unseres Seminars in der Sächsischen Schweiz erlebt hatten. Wir tauschten uns darüber aus, was von diesen Erlebnissen im Kopf geblieben ist und welche Gefühle sie hervorgerufen haben.

Anschließend präsentierten die Teilnehmenden ihre Hausaufgabe, die sie während des Wanderseminars erhalten hatten. Sie sollten bis zur Schreibwerkstatt erste Überlegungen anstellen, zu welchen Themen sie in der Broschüre berichten wollen und in welcher Form – ob als Text, Gedicht oder Zeichnung. Diese Ideen sammelten wir, um gemeinsam den Aufbau der Broschüre zu erstellen.

Am Samstag konkretisierten wir am Vormittag das Konzept der Broschüre. Wir legten fest, wie viele Texte und Gedichte von den Teilnehmenden enthalten sein würden, welche allgemeinen Texte wie Projektvorstellung und Fazit nötig sind und wann die Übersetzungen erfolgen sollen. Außerdem wählten wir eine Auswahl von Fotos vom Wanderseminar aus, die in die Broschüre aufgenommen werden sollten. Ab Mittag begannen die Teilnehmenden in Einzelarbeit und Kleingruppen an ihren Beiträgen zu schreiben. Sie tauschten sich dabei aus und gaben einander Feedback.

Am Sonntag finalisierten wir die Texte und Gedichte und erstellten die Porträts der Teilnehmenden in einem Fotoshooting. Zudem besprachen wir das Programm für die Release-Party der Broschüre.

Schreibwerkstatt

Sita

SAMSTAG

کارگاه سه روزه نویسندگی ما
برای پروژه «مسیرهای مقاومتی - تنوع مقاومت» در ماه ژوئن در هاله (زاله) برگزار شد که از روز جمعه آغاز شد.
در ابتدا نگاهی کوتاه داشتیم به پیاده‌روی که در ابتدای این پروژه انجام داده بودیم و همچنین بحث‌های فشرده‌ای که در مورد موضوعات ناسیونال‌سوسیالیسم، هولوکاست و مقاومت در برابر آن‌ها در طی سمینارمان در زکسیش شوایتس داشتیم، انداختیم. درباره‌ی آنچه از این تجربیات در ذهن‌هایمان مانده بود و احساساتی که برانگیخته بودند، گفتگو کردیم.

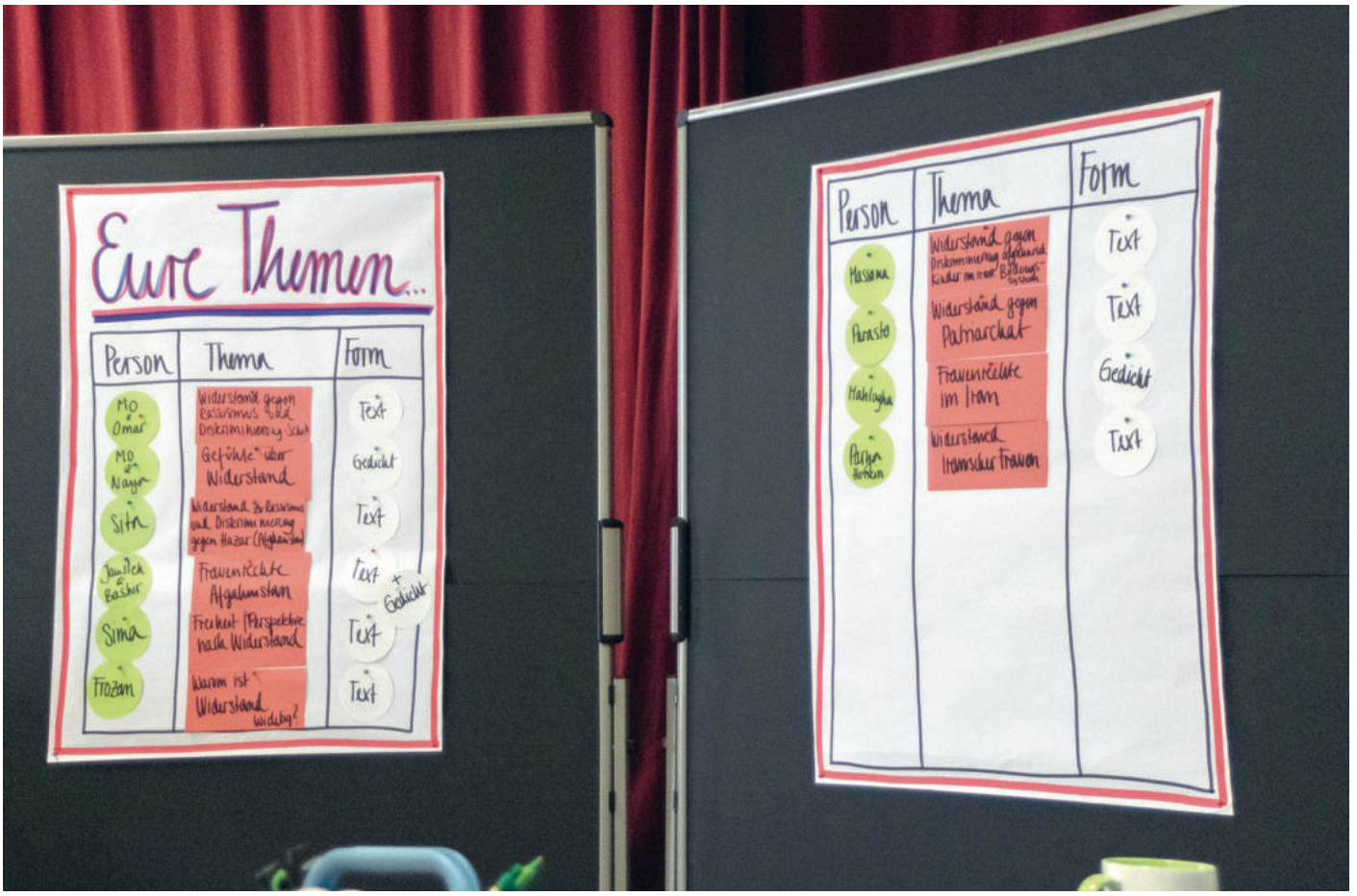
سپس شرکت‌کنندگان تکالیف خود را که در طول سمینار پیاده‌روی دریافت کرده بودند، ارائه دادند. آن‌ها باید تا زمان کارگاه آموزشی نویسندگی، اولین تأملات خود را در مورد موضوعاتی که می‌خواهند در بروشور گزارش دهند و به چه شکلی – متن، شعر یا نقاشی – ارائه می‌دادند. این ایده‌ها را جمع‌آوری کردیم تا ساختار بروشور را به صورت مشترک ایجاد کنیم.

صبح شنبه، مفهوم بروشور را مشخص کردیم. تعداد متون و اشعار شرکت‌کنندگان را تعیین کردیم، متون عمومی مانند معرفی پروژه و نتیجه‌گیری را مشخص کردیم و زمان ترجمه‌ها را تعیین کردیم. همچنین تعدادی از عکس‌های سمینار پیاده‌روی را انتخاب کردیم که باید در بروشور گنجانده شود. از ظهر به بعد، شرکت‌کنندگان به صورت فردی و در گروه‌های کوچک شروع به نوشتن مطالب خود کردند. آن‌ها با هم تبادل نظر کردند و به یکدیگر فیدبک دادند.

روز یکشنبه، متون و اشعار را نهایی کردیم و در یک جلسه عکاسی، پرتره‌های شرکت‌کنندگان را تهیه کردیم. همچنین برنامه برای مراسم انتشار بروشور را مورد بحث قرار دادیم.

کارگاه نویسندگی

Eure Themen...
Person
Thema
Form
Text
Gedicht
Person
Thema
Form
Text
Text
Gedicht
Text

ورشة عمل للكتابة

ورشة الكتابة استمرت ثلاثة أيام لمشروعنا „طرق المقاومة - تنوع المقاومة“ أقيمت في حزيران في هاله (زاله) وبدأت يوم الجمعة. أولاً، ألقينا نظرة سريعة على جولتنا وكذلك المناقشات المكثفة حول موضوعات النازية، الهولوكوست والمقاومة ضدها، التي خضناها خلال ندوتنا في سويسرا الساكسونية. تبادلنا ما بقي في أذهاننا من هذه التجارب وما المشاعر التي أثارتها.

بعد ذلك، قدم المشاركون واجباتهم المنزلية التي حصلوا عليها خلال ندوة التجوال. كان عليهم حتى ورشة الكتابة أن يفكروا في الموضوعات التي يرغبون في الكتابة عنها في الكتيب وبأي شكل - سواء كان نصاً، قصيدة أو رسماً. جمعنا هذه الأفكار لننشئ معاً هيكل الكتيب.

يوم السبت، صغنا في الصباح مفهوم الكتيب بشكل أوضح. وقررنا عدد النصوص والقصائد التي سيقدمها المشاركون، وما هي النصوص العامة اللازمة مثل تقديم المشروع والخاتمة ومتى يجب أن تتم الترجمة الى اللغات الأخرى. كما اخترنا مجموعة من الصور من ندوة التجوال التي سيتم تضمينها في الكتيب. بعد الظهيرة، بدأ المشاركون في العمل على أفكارهم بشكل فردي وفي مجموعات صغيرة. تبادلوا الأفكار وأعطوا بعضهم البعض الملاحظات و النصائح.

يوم الأحد، انتهينا من كتابة النصوص والقصائد وأعددنا بورتريهات للمشاركين في جلسة تصوير. بالإضافة إلى ذلك، ناقشنا برنامج حفل إصدار الكتيب.

Eure Themen

Vor ein paar Jahren entstand in einer kleinen Stadt im Iran die Bewegung „Frauen, Leben, Freiheit“. Sie wurde von einer mutigen Frau angeführt, die sich der Einschränkungen und Diskriminierungen, denen Frauen in der iranischen Gesellschaft ausgesetzt waren, bewusst war. Die jedoch trotz der Gefahren entschied gegen diese Ungleichheiten vorzugehen.
Sie versammelte eine Gruppe mutiger und energischer Frauen um sich. Gemeinsam begannen sie Kurse und Workshops zu verschiedenen Themen wie rechtliche Bildung, Berufsfähigkeiten und persönliche Kompetenzen anzubieten. Diese Maßnahmen stärkten das Selbstbewusstsein der Frauen und brachte ihnen mehr Unabhängigkeit. Sie kamen ihrem Traum von einem freien Leben näher.
Die Frauen organisierten auch friedliche Demonstrationen. Bei den Protesten erhoben sie ihre Stimmen und brachten ihren Widerstand auf die Straße.

Diese Demonstrationen zogen öffentliche Aufmerksamkeit auf sich und führten schließlich zu Reformen in den Gesetzen bezüglich der Rechte der Frauen.
Im Laufe der Zeit entwickelte sich die Bewegung „Frauen, Leben, Freiheit“ zu einer breiten und kraftvollen Bewegung, die aus allen Bereichen der Gesellschaft Unterstützung erhielt. Und die positiven Auswirkungen auf das Leben von Millionen von Frauen sind weltweit sichtbar.

در شهری کوچک، یک جنبش زن زندگی آزادی به وجود آمد. این جنبش توسط یک زن شجاع به نام ملیکا رهبری می‌شد. ملیکا، با آگاهی از محدودیت‌ها و تبعیض‌هایی که زنان در جامعه با آن مواجه بودند، تصمیم گرفت که علیه این نابرابری‌ها اقدام کند.
او با جمع‌آوری یک گروه از زنان مبارز و پرانرژی، شروع به برگزاری کلاس‌ها و کارگاه‌های آموزشی در زمینه‌های مختلف از جمله آموزش حقوقی، مهارت‌های کاری، و توانمندی‌های شخصی کرد. این اقدامات باعث افزایش اعتماد به نفس و استقلال زنان شد و آن‌ها را به تحقق رویاهای خود نزدیک تر کرد.
همچنین، ملیکا با سازماندهی تظاهرات و اعتراضات مسالمت‌آمیز، به نقش زنان در جامعه و اهمیت حضور و صدای آن‌ها اشاره کرد. این تظاهرات باعث جذب توجه عمومی شد و نهایتاً به اصلاحاتی در قوانین مربوط به حقوق زنان منجر شد.
با گذشت زمان، جنبش زن زندگی آزادی به یک جنبش گسترده و پرقدرت تبدیل شد که از هر زاویه‌ای از جامعه حمایت می‌کرد. ملیکا به عنوان نماد این جنبش شناخته شد و تاثیرات مثبت آن بر زندگی میلیون‌ها زن در سراسر جهان قابل مشاهده بود.

Ali und Mahlagha

قبل بضع سنوات، نشأت حركة «النساء، الحياة، الحرية» في مدينة صغيرة في إيران. قادتها امرأة شجاعة كانت تدرك القيود والتمييز الذي تتعرض له النساء في المجتمع الإيراني. وعلى الرغم من المخاطر، قررت التصدي لهذه التفاوتات.

جمعت حولها مجموعة من النساء الشجاعات والنشيطات. وبدأوا معاً بتقديم دورات وورش عمل في مواضيع متنوعة مثل التوعية القانونية، المهارات المهنية، والمهارات الشخصية. عززت هذه الأنشطة ثقة النساء بأنفسهن ومنحتهن مزيداً من الاستقلالية. واقتربن من تحقيق حلمهن بحياة حرة.

كما نظمت النساء تظاهرات سلمية. خلال الاحتجاجات، رفعن أصواتهن وأعلنّ مقاومتهن في الشوارع. جذبت هذه التظاهرات انتباه الجمهور وأدت في النهاية إلى إصلاحات في القوانين المتعلقة بحقوق المرأة.

ومع مرور الوقت، تطورت حركة «النساء، الحياة، الحرية» لتصبح حركة واسعة وقوية، تلقى الدعم من جميع فئات المجتمع. وكانت الآثار الإيجابية على حياة ملايين النساء ظاهرة في جميع أنحاء العالم

Im Dunkel der kalten Nächte,
erhob sich eine Frau, mit einem schmerzvollen Herzen.
Sie schrieb ihr Leben mit Freiheit,
schuf eine Bewegung, um Befreiung zu suchen.
Ihre Stimme hallte im Wind,
weckte die Welt mit ihrem Schrei.
„Frauen, Leben, Freiheit“, rief sie,
entfachte eine Flamme, die die Unterdrückung beseitigte.
In jeder Gasse, in jedem Haus,
keimte die Hoffnung auf eine bessere Zukunft.
Die Unterstützung der Frauen, aus jeder Generation und Zeit,
zerschmetterte die Ungerechtigkeit mit einem endlosen Lied.
Die Kraft ihrer Liebe und Einheit,
schuf eine Zukunft voller Licht und Hoffnung.
Ihre Bewegung, wie ein tosender Sturm,
zeigte die Macht der Frauen, in jedem Ohr.
„Frauen, Leben, Freiheit“ war ihr Slogan,
ihr Weg war für immer beständig und ewig.

در دل شب‌های تاریک و سرد
زنی برخاست، با قلبی پر از درد
زندگی‌اش را با آزادی نوشت،
جنبشی ساخت، تا رهایی جوید
صدای او در باد پیچید،
خواب جهان را با فریادش بیدار کرد
زن، زندگی، آزادی فریاد زد،
شعله‌ای افروخت، ظلم را برچید
در هر کوچه، در هر خانه،
امید به فردایی روشن‌تر جوانه زد
همراهی زنان، از هر نسل و زمان،
ظلم را در هم پیچید، با نغمه‌ای بی‌پایان
نیروی عشق و اتحادشان،
فردایی پر از نور و امید ساخت
جنبششان، همچون طوفانی پرخروش،
قدرت زن را نشان داد، در هر گوش
زن، زندگی، آزادی شعارشان بود،
راهشان تا همیشه پایدار و جاودان بود

في ظلام الليالي الباردة،
نهضت امرأة، بقلبٍ مليء بالألم
كتبت حياتها بالحرية ،
وخلقت حركةً للبحث عن التحرر
صدى صوتها في الرياح ،
أيقظ العالم بصراخها
«النساء، الحياة، الحرية »، نادت،
أشعلت شعلةً أزالت الاضطهاد
في كل زقاق، في كل بيت ،
نبت الأمل في مستقبلٍ أفضل
دعم النساء، من كل جيل وزمان،
حطم الظلم بأغنيةٍ لا تنتهي
قوة حبهن ووحدتهن ،
خلقت مستقبلاً مليئاً بالنور والأمل
حركتها، مثل عاصفةٍ هادرة ،
أظهرت قوة النساء، في كل أذن
«النساء، الحياة، الحرية»كان شعارها ،
طريقها كان دائماً ثابتاً وأبدياً

Mein Widerstand kommt aus einem Land, in dem es Mut erfordert, ein Mädchen zu sein. Ich habe von einer Frau gelernt stark zu sein. Einer Frau, die Töchter hatte und jedes Mal, wenn sie eine weitere Tochter zur Welt brachte, mehr litt und noch mehr belästigt wurde. Eine Frau, die trotz all des Schmerzes wie ein Berg standhaft blieb, hart wie ein Stein war. Eine Frau, die ihre Rolle als Mutter erfüllte. Meine Mutter.
Sie arbeitete stets sehr hart, selbst als sie ihren ganzen Körper am heißen Ofen verbrannte. Sie arbeitete immer. Sie trug die Verantwortung für eine große Familie. Sie war gezwungen hart zu arbeiten. Auch während des Krieges backte sie warme, leckere Brote und trug – mit einer Tochter im Bauch – Lebensmittel über die Berge.
Sie war wie eine Soldatin auf dem Schlachtfeld. Sie kämpfte gegen den Krieg der Taliban und gegen das Patriarchat. Sie wusste, dass sie keine Schuld trug und dankte Gott für ihre Kinder.
Seid stark, geht voran und gebt nicht auf, war ihr Motto. So erzog sie ihre Kinder zu Dienern der Menschlichkeit. Sie lehrte ihren Töchtern, dass sie stark sein müssen. Sie sagte ihnen, dass der Löwe weder Mann noch Frau kennt. Obwohl sie selbst keine Bildung hatte, entschied sie, dass ihre Töchter unbedingt zur Schule gehen und studieren müssen. Eine wurde Ärztin, eine Ingenieurin und eine andere Verteidigerin der Rechte von Frauen und Kindern.
Sie sagte, solange sie lebt, fließt das Leben

تسلیم نشوید با مشکلات مبارزه کنید
زندگی دریایی از ماجرا و داستان است، این مقاومت از سر زمینی می آید که دختر بودن شجاعت می خواهد. من قوی بودن را از زنی آموختم که صاحب فرزندان دختر بود و هر باری که فرزندش دختر بدنیا می آمد،بیشتر رنج می کشید و بیشتر اذیتش می کردند؛ اما او مادری بود که در مقابل این همه درد و افکار بدبینانه ی مردم در مورد این موضوع مانند کوه استوار و مثل سنگ سخت فقط نقش مادری خود را ایفا می‌کرد.
او به دخترانش آموخت، که باید قوی باشند او می گفت که شیر، مرد وزن ندارد، با اینکه خودش سواد نداشت ، عزم خود را جزم کرد که دخترانش حتما باید مدرسه بروند و علم بیاموزید. زمانی که او تمام وجودش در تنور داغ آتش گرفت؛ باز هم سخت کار می کرد،چون مسؤلیت یک خانواده بزرگ را به عهده داشت و مجبور بود سخت کار کند و در کنار خانواده حتی در زمان جنگ نان های گرم خوشمزه می پخت، حتی در زمان بارداری مسیر کوه ها را با بچه که در شکم داشت می پیمود و مواد غذایی سنگین را جابجا می کرد.
او مانند یک سرباز در میدان مبارزه بود زیرا او هم با جنگ طالب و هم با مردسالاری جامعه می جنگید.
او می دانست که مقصر نیست و همیشه خداوند را شکرگزار وجود فرزندانش بود
شعار او همیشه این بود: «قوی باشید، پیش بروید و تسلیم نشوید.»
زمانی که باردار بود حادثه آتش سوزی رخ داد، هنگامی که در آتش میسوخت، معجزه را آنجا تجربه کرد که تمام بدنش سوخت با طفلی که در شکم داشت آتش گرفت اما شجاع بود و زنده ماند و حتی دکتری برای مداوای زخم های سوزناک اش نبود اما خودش، خودش را درمان کرد.
او فرزند هایی تربیت کرد که خدمت گزار بشریت باشند. دخترانش هر کدام تحصیل کردند. یک دکترو یکی مهندس تکنولوژی، دیگری مدافع حقوق زن و اطفال...
او می گفت تا زمانی که زنده است، زندگی جریان دارد پس تسلیم نشوید ادامه دهید. ثابت کنید انسانیت جنسیت ندارد شما مملو از توانایی هستید.
فرزند هایش پسر و دختر با بهترین تربیت و دانایی علم آموختند.
دختران جسور او هنوز هم که اجازه تحصیل و کار را ندارند اما فعالیت می کنند به بیماران کمک می کنند و به کودکان علم می آموزند.

در کشوری که دختر بودن مقاومت است؛ خودم را قهرمان و جهان را از چشمان مادران رنج دیده سر زمینم
می بینم و از درد و رنج آنها قوی بودن و ادامه دادن را می آموزم.
حتی من از علاقمندی زیاد به علم، قبل از سن قانونی مدرسه را شروع کردم،اما به علت سن کم نتوانستم وارد دانشگاه شوم ، با تلاش زیاد وارد دانشگاه شدم. برای حقوق زنان و کودکان مقابله کردم.
و من برای آینده ام ، برای دیگر زنان مقاومت خواهم کرد.

فروزان ذکی

weiter. Gebt nicht auf, macht weiter. Beweist, dass Menschlichkeit kein Geschlecht hat, ihr seid voller Fähigkeiten. Ihre Töchter und Söhne erhielten die beste Erziehung und Bildung.
Ihre mutigen Töchter helfen Kranken und unterrichten Kinder, denen das Recht auf Bildung und Arbeit verwehrt wird.
In einem Land, in dem es Widerstand bedeutet, ein Mädchen zu sein, ist meine Mutter eine Heldin. Ich sehe die Welt durch die Augen der leidenden Mütter meines Landes. Aus ihren Schmerzen und Leiden lerne ich, stark zu sein und weiterzumachen.

Ich bin die Tochter meiner Mutter. Eine junge Frau mit einer großen Leidenschaft für Wissen. Ich habe schon immer lernen wollen und bin schon früh in die Schule gegangen. Mit großer Anstrengung gelang es mir auch die Universität zu besuchen. Meine Bildung nutze ich, um für die Rechte von Frauen und Kindern zu kämpfen.

Ich kämpfe für Frauen im Widerstand. Ich kämpfe für meine Mutter.

مقاومتي تأتي من بلد يتطلب شجاعةً لكونك فتاة.
لقد تعلمت القوة من امرأة، امرأة كانت لها بنات، وكلما أنجبت ابنة أخرى، عانت أكثر وتعرضت للمزيد من الإزعاج. امرأة بقيت صامدة كالجبل على الرغم من كل الآلام، كانت قوية كالحجر، امرأة أدت دورها كأم.
أمي كانت تعمل بجد دائماً، حتى عندما كانت تحرق جسدها بالكامل أثناء عملها على الفرن الساخن. كانت تستمر بذلك. كانت تتحمل مسؤولية عائلة كبيرة. كانت مجبرة على العمل بجد. حتى خلال الحرب، كانت تحمل ابنتها في بطنها والطعام عبر الجبال لتخبز خبزاً دافئاً ولذيذاً.
كانت مثل جندية في ساحة المعركة. كانت تقاوم ضد طالبان وضد المجتمع الذكوري. كانت تعرف أنها ليست مذنبة وشكرت الله على أطفالها. كان شعارها دائماً «كونوا أقوياء، تقدموا ولا تستسلموا».هكذا ربت أطفالها ليساعدوا في خدمة الإنسانية. علمت بناتها أنهن يجب أن «يكنّ قويات, قالت لهن إن الأسد لا عرف رجلأو امرأة »
على الرغم من أنها لم تكن متعلمة، قررت أن بناتها يجب أن يذهبن إلى المدرسة ويتعلمن. لتصبح إحداهن طبيبة، وأخرى مهندسة، وثالثة مدافعة عن حقوق النساء والأطفال.
قالت طالما أنتم على قيد الحياة، فإن الحياة يجب أن تستمر. لا تستسلموا، تقدموا نحو الأمام. أثبتوا أن الإنسانية لا جنس لها، لأنكم مليئون بالقدرات، وقد حصل أبناؤها وبناتها على أفضل تربية وتعليم. والآن بناتها الشجاعات يساعدن المرضى ويعلمن الأطفال الذين حرموا من حقهم في التعليم والعمل. في بلد يجب على الفتاة أن تكون مقاومة.
أنا أعتبر أمي بطلة ،لأني أرى العالم من خلال عيونها وعيون الأمهات في بلدي ،آلامهم ومعاناتهم علمتني أن أكون قوية

أنا ابنة أمي , شابة ذات شغف كبير بالمعرفة. كنت دائماً أرغب في التعلم وذهبت إلى المدرسة في وقت مبكر وبجهد كبير تمكنت من الالتحاق بالجامعة وأستخدمتُ معرفتي للنضال من أجل حقوق النساء والأطفال ولازلت حتى اللحظة أكافح من أجل النساء المقاومات وأكافح أيضاً من أجل أمي.

Mc Yamin

Eine Revolution kann nicht heilig sein. Ein Land, das eine Revolution benötigt, bedeutet, dass seine Menschen kein gutes Leben haben. Revolution ist immer der letzte Ausweg. Sie zerstört die Ruinen noch ein Stück mehr. Sie baut auf deren Trümmern auf. Eine Revolution ist wie das Gehen auf der Schneide eines Messers. Aber die Revolution ist unser letzter Ausweg, und ich habe sie mit offenen Augen gewählt. Ich bin in diesem Kampf nicht allein. Seit den Ereignissen um Mahsa Zhina Amini habe ich viele befreundete Menschen verloren, deren Weg zur Freiheit sich von meinem trennte, meist aus Angst vor Gefängnis und Tod. Aber ich habe auch viele neue Menschen kennengelernt, die ebenfalls für Freiheit kämpfen. Ohne dass wir auch nur unsere Namen kennen, sorgen wir uns umeinander.

Ein paar Worte an diejenigen, die sich in trügerischer Sicherheit wiegen und ihre Seele in die Knechtschaft geschickt haben: Ihr seid nicht klug. Ihr seid nicht auf der richtigen Seite der Geschichte. Wenn mir oder anderen die für Freiheit einstehen, etwas passiert, werden wir niemals bereuen. Wir sind glücklich, aufrecht zu sterben. Für eine Freiheit und einen Glauben zu sterben, den wir als verlorenes Paradies wähnten.

Durch eure Untätigkeit werden wir unser Ziel nicht aus den Augen verlieren, wir werden unsere Anstrengungen nur intensivieren. Freut euch nicht, dass andere für eure Freiheit kämpfen, ohne dass ihr Risiken eingeht. Am Tag des Sieges werdet ihr,

ساعت‌های زیادی در زندگی‌ام مشغول نوشتن بوده ام، نوشتن متن‌ها و اشعاری که هرگز کسی نخوانده است.
و گمان نمیکنم بعد از این هم کسی بخواند
اما این وصیت‌نامه را از عمق وجودم می‌نویسم،آنهارا چنگ انداخته‌ام و از اعماقم قلبم بیرون کشیده‌ام، پس امیدوارم کسانی باشند که آن‌را بخوانند.
انقلاب نمی‌تواند مقدس باشد،سرزمینی که به انقلاب نیاز دارد،به معنای آن است که مردمانش حال‌و روز خوشی ندارند،انقلاب همیشه آخرین راه است،اما ویرانه‌ها را ویران‌تر می کندو روی آوارهایشان از نو بنا می کند.
انقلاب راه رفتن بر روی لبه‌ی تیغ است.
اما اخرین راهمان همین است،و من با چشم باز انتخابش کرده‌ام،من در این جبهه تنها نیستم با شروع
جریانات مهسا ژینا امینی دوستان زیادی از دست داده‌ام، که راه آزادی ما را از هم جدا کرد،و بیشتر بخاطر ترسی که از قفس و مرگ داشتند مسیرمان از ایشان جدا شد.
درعوض همرزمانی پیدا کردم بدون اینکه حتی اسم همدیگر را بدانیم نگران هم می‌شویم
چند کلامی هم برای کسانی که به خیال خودشان در سایه‌ی عافیت لم داده‌اند بی‌خبرانی که روح خود را به بردگی فرستاده‌اند،می گویم:
شما باهوش نیستید شما سمت درست ماجرا نیستید.
اگر در این راه اتفاقی برای من یا هرکدام از برادران و خواهران ازادی‌خواهمان بیُفتد،اول از همه هرگز پشیمان نیستیم،خوشحالم که سرِپا میمیرم، و در راه آزادی و عقیده‌ای می میرم که گمان می بردیم بهشت گمشده‌ای بیش نیست،ما به چند قدمی این بهشت رسیده‌ایم.
با تماشاگر شدن شما ما از هدفمان دور نمیشویم، فقط تلاشمان را بیشتر میکنیم
خوشحال نباشید که بدون خطر کردن عده‌ای هستند که برای آزادی شما هم تلاش می کنند، فردای پیروزی حتی اگر رنگ عوض کنید کاری که در آن استاد هستید باز هم انسانهای شاد و خوشحالی نخواهید شد،بلکه از ذلتی که در آن هستید و عده‌ای برایتان ساخته‌اند به ذلت و حقارت عمیق‌تری خواهید رسید
با گذشت عمرتان این ترس و حسرت گلوی شما را فشار می‌دهد،هرروز آرزوی مرگ می‌کنید، درمانده و حقیر گوشه‌ای خواهید افتاد و دیگران در حال فراموش کردنتان هستند.

Hormoz

auch wenn ihr eure Farben wechselt, was ihr meisterhaft beherrscht, dennoch keine glücklichen Menschen sein. Stattdessen werdet ihr von der Erniedrigung, in der ihr seid und die euch andere auferlegt haben, in noch tiefere Demütigung und Schmach fallen. Mit dem Verstreichen der Zeit wird euch diese Angst und Reue im Hals stecken bleiben.

Die Menschen, die für Freiheit und Gleichheit kämpfen und ihr Leben verlieren, werden ihren Namen in der blutigen Geschichte dieses Landes verewigen. Lächelnde Gesichter und heldenhafte Gedichte werden auf unseren Grabsteinen eingraviert sein, und ich liebe den Gedanken an die Worte auf meinem Grabstein: Frauen, Leben, Freiheit. Mit einem glorreichen Tod, im Streben nach einem hohen Ziel, verleihen wir diesem erbärmlichen und demütigenden Leben einen Sinn. Wir schreiben die Geschichte, und ihr werdet darin nicht mehr als eine einfache Fußnote sein.

Ich flehe jeden von euch an, keine Träne zu vergießen und nicht auf unseren Leichen zu erscheinen. Unser warmes Blut und die Tränen unserer Verbündeten werden den Boden reinigen, den diese Ungeheuer verunreinigt haben. Danach wird dieser ausgedörrte Baum Früchte tragen, die kein frisches Blut mehr brauchen. Das fließende Blut in den Adern dieses Landes sind die Menschen, die es besitzen. Viele von uns werden überleben, sie werden schreiben, was diesem Land widerfahren ist, sie werden bauen, lachen, singen und tanzen. Das Leben

آزادی‌خواهانی که جانشان را از دست می‌دهند نامشان در تاریخ خونین این سرزمین جاودان خواهد شد،چهره‌هایی خندان و شعرهایی حماسی روی سنگ قبرمان حک خواهد شد، و من چقدر به نوشته‌ی روی سنگ قبرم عشق می‌ورزم، زن زندگی آزادی.
با مرگی باشکوه، در راه هدفی والا به زندگی سرتاسر نکبت و ذلتی که در آنیم معنا می بخشیم.
ما تاریخ را می نویسیم و شمایان اندازه یک پاورقی ساده از ان سهم نخواهید داشت.
عاجزانه از تک تکتان میخواهم قطره‌ای اشک نریزید و روی جنازه‌هایمان حاضر نشوید.
خون گرم ما و اشک آزادی‌خواهان و همرزمانمان خاکی که این دیوصفتان آلوده کرده‌اند را خواهد شست،و بعد از آن این درخت خشکیده ثمر خواهد داد که به هیچ خون تازه‌ای احتیاج ندارد خون جاری رگ‌های این سرزمین مردمانی هستند که صاحب آنند.
تعداد زیادی از ما زنده خواهد ماند،خواهند نوشت که چه بر سر این وطن گذشت ، خواهند ساخت، خواهند خندید،خواهند سرود و خواهند رقصید،زندگی و امید به این غم‌کده که نامش وطن است بر می‌گردد.
دوستان،هم‌بازی‌های دوران کودکی‌ام،کسانی‌که مرا می‌شناسید،مادرم ای همیشه وطنم که از تو دور میُفتم... خوشحال باشید
چرا که هرکدام از ما در این راه کشته شویم،در لحظه اخر با لبخند به انتظار مرگ می‌رویم، و به بی ثمری زندگی که درگیرش بودیم پوزخند میزنیم.
آزاد باشید
آزاد زندگی کنید
و به جای من هم بخندید

لا يمكن أن تكون الثورة مقدسة. إن البلد الذي يحتاج إلى ثورة يعني أن شعبه لا يعيش حياة جيدة. الثورة دائماً هي الملاذ الأخير. هي تدمر الأطلال وتبني على أنقاضها. الثورة مثل المشي على حافة السكين. لكن الثورة هي ملاذنا الأخير، وقد اخترتها بعيون مفتوحة. أنا لست وحيداً في هذا النضال. منذ الأحداث حول مهسا جينا أميني، فقدت الكثير من الأصدقاء الذين انفصلت طرقهم نحو الحرية عن طريقي، غالباً خوفاً من السجن والموت. لكنني تعرفت أيضاً على الكثير من الأشخاص الجدد الذين يكافحون من أجل الحرية. دون أن نعرف حتى أسماء بعضنا البعض، نهتم ببعضنا البعض.

بضع كلمات لأولئك الذين يعيشون في أمان وهمي وأرسلوا أرواحهم إلى العبودية: أنتم لستم أذكياء. أنتم لستم في الجانب الصحيح من التاريخ. إذا حدث لي أو للآخرين الذين يدافعون عن الحرية شيء، فلن نندم أبداً. نحن سعداء بأن نموت بشرف. أن نموت من أجل الحرية والإيمان الذي نعتقد أنه الجنة المفقودة.

من خلال تقاعسكم، لن نفقد هدفنا من أعيننا، بل سنكثف جهودنا فقط. لا تفرحوا بأن الآخرين يكافحون من أجل حريتكم دون أن تخاطروا أنتم. في يوم النصر، حتى لو غيرتم ألوانكم، وهو ما تتقنونه بمهارة، لن تكونوا سعداء. بل ستسقطون من الإذلال الذي أنتم فيه والذي فرضه عليكم الآخرون إلى إذلال وشماتة أعمق. ومع مرور الوقت، سيبقى هذا الخوف والندم عالقين في أفواهكم.

الناس الذين يكافحون من أجل الحرية والمساواة ويفقدون حياتهم سيخلدون أسمائهم في التاريخ الدموي لهذا البلد. ستُحفر الوجوه المبتسمة والأشعار البطولية على شواهد قبورنا، وأنا أحب فكرة الكلمات على شاهد قبري: امرأة، حياة، حرية. بموت مجيد، في السعي وراء هدف سامٍ، نعطي معنى لهذه الحياة البائسة والمذلة. نحن نكتب التاريخ، وأنتم لن تكونوا فيه أكثر من حاشية بسيطة.

أناشد كل واحد منكم ألا تذرفوا دمعة وألا تحضروا على جثثنا. دماؤنا الدافئة ودموع حلفائنا ستطهر الأرض التي لوثتها هذه الوحوش. بعد ذلك، ستثمر هذه الشجرة الجافة ثماراً لا تحتاج بعد الآن إلى دماء جديدة. الدم الجاري في عروق هذا البلد هم الناس الذين يملكونه. الكثير منا سينجو، سيكتبون ما حدث لهذا البلد، سيبنون، سيضحكون، سيغنون وسيرقصون. ستعود الحياة والأمل إلى هذا البلد الحزين، الذي هو وطننا.

أيها الناس الذين تعرفونني، أمي، وطني الأبدي الذي أبتعد عنه، كونوا سعداء. لأننا إذا متنا في هذا النضال، سنواجه الموت في اللحظة الأخيرة بابتسامة وسنبتسم لسخافة الحياة التي كانت تأسرنا. كونوا أحراراً. عيشوا بحرية. وابتسموا بدلاً مني.

und die Hoffnung werden in dieses traurige Land, das unsere Heimat ist, zurückkehren.

Menschen, die ihr mich kennen, meine Mutter, mein ewiges Heimatland, von dem ich mich entferne, seid glücklich. Denn wenn wir in diesem Kampf sterben, gehen wir im letzten Moment mit einem Lächeln dem Tod entgegen und lächeln über die Sinnlosigkeit des Lebens, das uns gefangen hielt. Seid frei. Lebt frei. Und lacht an meiner Stelle.

Für dich, die ich nicht kannte und um die ich mich sorgte
Für mich, der dich nicht kannte und unruhig wurde
Für das Echo deines Schreis in den Ohren der Geschichte:
„Frauen... Leben... Freiheit“
Für den Moment, als dein Kopftuch in Flammen aufging
Für die zitternde Kehle und die Angst deiner Verhaftung
Für die roten Spuren der Schrotkugeln auf deinem Körper
Und das Blut, das auf die Blumen deines Kleides tropfte
Und ein Regen aus Feuer, der die Stadt ohne dich zu Asche machte
Für die nächtlichen Knoten im Hals und unseren Wunsch nach Freiheit
Für den Moment, als du zu Boden fielst und wir für immer getrennt wurden
Für das Erschießungskommando
Für das Seil, das sich um deinen Hals legte
Und deine Wurzeln abschnitt
Für deine Augen, die uns für immer begleiten
Für die Tränen, die auf unseren Wangen gefroren sind
Für das Schwingen deiner Haare im Wind
Für die heroischen Geschichten nach deinem Tod
Für deinen zarten Körper und deine ermordeten Träume
Für das Zittern meines Herzens beim Anblick deines zerbrochenen Grabsteins
Für deine gebrochenen Nägel und deinen roten Nagellack
Für deinen unter dem Schlagstock zerschlagenen Körper
Für deine leeren Hände, die sich gegen die Unterdrücker erhoben
Für die Schönheit deiner Haare, die du vor der Schlacht flechtest
Für die Freiheit, an die nur du geglaubt hast
Für mich, der für immer über dich schreiben wird
Verflucht seien die blutigen Hände unseres Schicksals
Mein Gedächtnis ist gelöscht
Außer dem Moment, als du zu Boden fielst
Erinnere ich mich an nichts...
Gewidmet Sarina und allen Mädchen meines Landes, gewidmet unserer Mutter Iran,
dem Land der goldenen Träume.

برای تویی که نمی‌شناختم و نگرانم شدی
برای منی که نمی‌شناختمت و بیقرارت شدم
: برای انعکاس فریادت در گوش تاریخ
«زن... زندگی... آزادی»
برای لحظه‌ی شعله‌ور شدن روسری‌ات
برای گلوی زخمی و دلهره‌ی دستگیر شدنت
برای ردّ سرخ ساچمه روی تنت
و باریدن خون به گل‌های پیراهنت
و بارانی از آتش که شهر را بی تو خاکستر کرد

برای بغض‌های شبانه و آرزوی رهایی‌مان
برای لحظه‌ی به خاک افتادن و تا ابد جدایی‌مان
برای تیرباران
برای طنابی که دور ساقه‌ی گردنت پیچید
و ریشه‌ات را زد
برای چشم‌های تا همیشه به‌راهمان
برای اشک‌های ماسیده روی گونه‌هامان
برای تاب خوردن موهایت در موسیقی باد

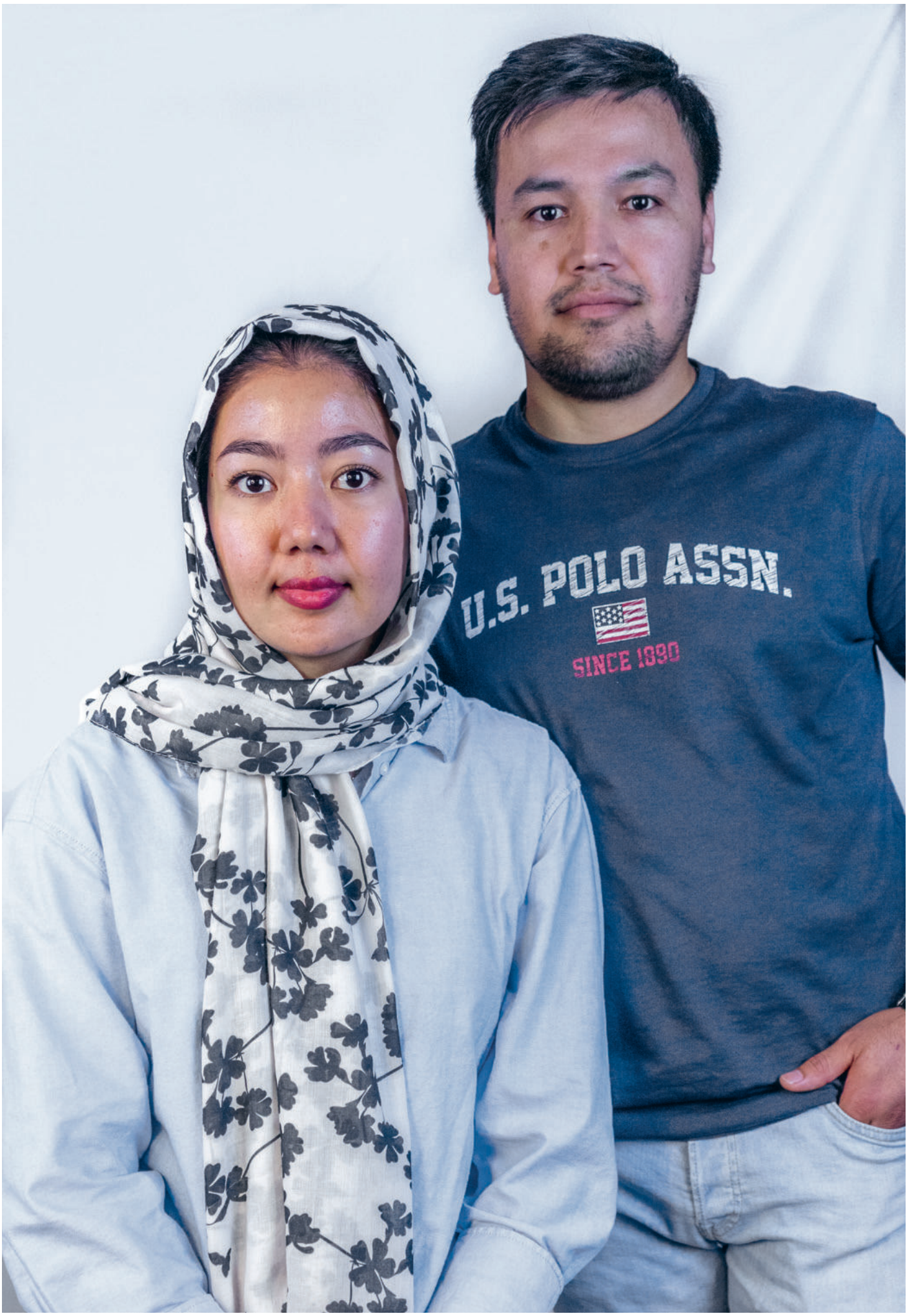
برای داستان‌های حماسی بعد از مرگت
برای تن نازک‌آرا و رؤیاهای به قتل رسیده‌ات
برای لرزش قلبم از دیدن سنگ قبر شکسته‌ات
برای ناخن‌های شکسته و لاک قرمزت
برای تن له‌شده زیر باتومت
برای خالیِ دستانت که به دژخیمان تاختی
برای زیبایی موهایت که قبل از نبرد بافتی
برای آزادی که فقط تو اعتقاد داشتی
برای منی که تا ابد از تو خواهم نوشت
نفرین به دستهای خونین سرنوشتمان

حافظه‌ام پاک شده
جز لحظه‌ی به خاک افتادنت
چیزی به خاطرم نمی‌آید...

تقدیم به سارینا و تمام دختران سرزمینم،تقدیم به مادرمان ایران،سرزمین خواب‌های طلایی

لكِ، التي لم أعرفها وكنت أقلق لأجلها
لي، الذي لم يعرفك وأصبح مضطرباً
لصدى صرختك في آذان التاريخ:
"امرأة... حياة... حرية"
للحظة التي اشتعل فيها حجابك بالنار
للحنجرة المرتجفة وخوف اعتقالك
للآثار الحمراء لرصاصات الخرطوش على جسدك
للدم الذي كان يقطر على زهور فستانك
للمطر من النار جعل المدينة بدونك رماداً
للعقد الليلية في الحلق ورغبتنا في الحرية
للحظة التي سقطتِ فيها وانفصلنا للأبد لفرقة الإعدام
للحبل الذي التف حول عنقك وقطع جذورك
لعينيك اللتين تلازمنا للأبد
للدموع التي تجمدت على خدودنا
لتطاير شعرك في الرياح
للقصص البطولية بعد موتك
لجسدك الرقيق وأحلامك المقتولة
لارتجاف قلبي عند رؤية شاهدة قبرك المحطم
لأظافرك المكسورة وطلاء أظافرك الأحمر
لجسدك المهشم تحت الضربات
لأيديك الفارغة التي ارتفعت ضد الظالمين
لجمال شعرك الذي تضفرينه قبل المعركة
للحرية التي لم يؤمن بها سواكِ
لي، الذي سيكتب عنك إلى الأبد
ملعونة الأيدي الدامية التي تتحكم في مصيرنا
ذاكرتي ممحوة إلا من لحظة سقوطك
لا أذكر شيئاً...

مُهدى إلى سارينا وكل فتيات بلادي، مُهدى إلى أمنا إيران، أرض الأحلام الذهبية.

U.S. POLO ASSN.
SINCE 1890

Der Widerstand der afghanischen Frauen ist eine der bewundernswertesten Widerstandsbewegungen. Frauen in Afghanistan müssen sich schon immer großen Herausforderungen stellen und ihre Leben sind von zahlreichen Einschränkungen überschattet. Über die Jahre hinweg, je nach politischer Lage, hat sich die Situation für afghanische Frauen positiv als auch negativ verändert. Mit der Machtübernahme durch die Taliban haben die Einschränkungen leider einen neuen Höhepunkt erreicht. So sind alle Bildungseinrichtungen für Mädchen und Frauen geschlossen und viele ihrer grundlegenden Rechte werden einfach ignoriert.
Bildung ist das Tor zu einer besseren Zukunft, weshalb der Entzug von Bildung einen extremen Verlust darstellt und für große Angst in der Bevölkerung Afghanistans sorgt. Doch viele afghanische Frauen trotzen dieser Angst, denn sie wollen Neues lernen und sich unterschiedliche Fähigkeiten aneignen. Damit ihnen dies gelingt nehmen sie zum Beispiel im Geheimen an Online-Kursen teil oder organisieren Gruppenunterricht zu Hause. Unterstützt werden sie dabei von anderen Frauen auf der ganzen Welt. Frauen, die die Möglichkeit haben das Land zu verlassen, tun dies. Sie gehen ins Ausland, um zu studieren und von dort aus helfen sie wiederum Frauen in Afghanistan, indem sie ihr Wissen weitergeben. All diese Frauen leisten Widerstand gegen Unterdrückung und Ungerechtigkeit. Sie alle verdienen Bewunderung und unsere Unterstützung.
Wir alle müssen ihre Stimmen sein.

مقاومت دختران افغان یکی از تحسین برانگیزترینِ مقاومت هاست.
زنان در افغانستان ازدیربازبا چالش هاومحدودیت های بسیاری مواجه بوده اند که این مشکلات درطول سالها باتغییروتحولات سیاسی واجتماعی گاه کم وگاه بیشتر شده است وبا روی کار آمدن دولت جدید محدویت ها به اوج خود رسیده است.
تمام مراکز آموزشی برروی آنها بسته شده وبسیاری از حقوق ابتدایی آنها نیز نادیده گرفته شده است.
تحصیل وآموزش دروازه ای به سوی آینده ای روشن‌تر وباثبات تر است ومحرومیت از آن،آینده ای تاریک ومبهم برای نیمی از جمعیت افغانستان را رقم می‌زند.
این زنان باوجودتمام مشکلات ومحدودیت هاهمچنان دربرابر ظلم وستم ،مقاومت وایستادگی می کنند.
یکی از نمونه های برجسته مقاومت آنها،تلاش برای کسب آموزش ومهارت های جدید است.
به طور مثال: شرکت درکلاس های آنلاین(به کمک زنان افغان از سراسرجهان)
کلاس های آموزشی گروهی درمنازل، مهاجرت برای تحصیل وکسب علم...
این مقاومت وایستادگی شایسته تحسین وحمایت همه جانبه جهانیان است وباید که ماصدای آنها باشیم.

Jamileh und Bashir

Du afghanische Frau, du Symbol der Standhaftigkeit,
stehst wie ein Berg, inmitten von Unterdrückung und Fremde.
In der Dunkelheit der Nächte, im Kampf gegen Ignoranz und Gewalt,
leuchtet deine Stimme wie ein Licht in der Ferne.
In deinen Augen brennt das Feuer der Hoffnung und Liebe für morgen,
in deinem Herzen der Mut wie ein Held im Meer.
Gegen Ungerechtigkeit und Willkür
brichst du nicht, du fürchtest dich nicht,
du bleibst deinem Recht treu, fragst niemanden.
Mit Stift und Buch, mit Wissen und Verstand
schaffst du eine strahlende Zukunft mit Liebe und Bewusstsein.
Jeder Schlag und jede Wunde, die dir zugefügt wird,
wird wie ein leuchtender Stern am Himmel erscheinen.
Mit dem Schleier des Glaubens, dem Schild der Überzeugung,
gehst du, um die höchsten Gipfel zu erobern.
Du afghanische Frau, du mutige Kämpferin, für immer unvergänglich,
im Herzen dieser Welt.

مقاومة النساء الأفغانيات هي واحدة من أكثر حركات المقاومة إثارةً للإعجاب.
لطالما واجهت النساء في أفغانستان تحديات كبيرة، وكانت حياتهن مشوبة بالعديد من القيود. على مر السنين، وفقاً للوضع السياسي، تغيرت حالة النساء الأفغانيات إيجابياً وسلبياً. مع سيطرة طالبان على السلطة، بلغت القيود للأسف ذروتها الجديدة. فقد تم إغلاق جميع المؤسسات التعليمية للفتيات والنساء وتجاهل العديد من حقوقهن الأساسية.
التعليم هو بوابة لمستقبل أفضل، ولذلك فإن حرمان النساء من التعليم يمثل خسارة كبيرة ويثير قلقاً كبيراً بين سكان أفغانستان. لكن العديد من النساء الأفغانيات يتحدين هذا الخوف، لأنهن يرغبن في التعلم واكتساب مهارات جديدة. لتحقيق ذلك، يشاركن سراً في دورات تعليمية عبر الإنترنت أو ينظمن مجموعات تعليمية في المنازل. يتم دعمهن في ذلك من قبل نساء أخريات من جميع أنحاء العالم. النساء اللواتي تتاح لهن الفرصة لمغادرة البلاد، يقمن بذلك. يذهبن إلى الخارج للدراسة ومن هناك يساعدن النساء في أفغانستان عن طريق نقل معرفتهن إليهن.
كل هؤلاء النساء يقاومن القمع والظلم. إنهن جميعاً يستحققن الإعجاب والدعم. ويجب علينا جميعاً أن نكون صوتهن.

ای زن افغان، ای نماداستقامت»
چون کوه ایستاده، دردل ظلم وغربت
درتاریکی شب‌ها، درستیزباجهل وزور
صدایت همچون نوری روشن کند راه دور
درچشمانت آتش امید و عشق فردا
در قلبت شجاعت چون قهرمانی در دریا
در برابر ظلم وجفا،
نمی شکنی ، نمی ترسی
بر حق خود پایبندی از هیچ کس نمی پرسی
تو با قلم و کتاب ،با علم و دانایی می سازی آینده ای روشن با عشق و آگاهی
هر ضربه و زخمی که برتنت نشیند ، چون ستاره ای درخشان ،برآسمان نقش بندد
باحجاب ایمان ،سپر باور، می‌روی تافتح قله های برتر
ای زن افغان، ای دلیر میدان،همیشه جاودانی،درقلب این جهان

أيتها المرأة الأفغانية، رمز الصمود،
تقفين كالجبل، في وسط القهر والاغتراب
في ظلام الليالي، في معركة ضد الجهل والعنف ،
يضيءُ صوتك كالنور في البعيد
في عينيك تحترقُ نار الأمل والحب للغد،
وفي قلبك الشجاعة كالبطل في البحر
ضد الظلم والاستبداد ،
لا تنكسرين، لا تخافين،
تبقين مخلصة لحقك، لا تسألين أحداً
بالقلم والكتاب، بالعلم والفهم،
تصنعين مستقبلاً مشرقاً بالحب والوعي
كل ضربة وكل جرح يصيبك ،
سيظهر كالنجم المضيء في السماء
بحجاب الإيمان، بدرع اليقين ،
تسيرين لتفتحين أعلى القمم
أيتها المرأة الأفغانية، يا محاربة الشجاعة، التي للأبد خالدة،
في قلب هذا العالم

diesel

Ich erzähle von einem Mädchen, das sich entschloss, gegen das Patriarchat und die unterdrückende Kultur Afghanistans anzukämpfen. Mit 17 Jahren verließ sie ihre Heimat und musste sich von ihren Liebsten trennen. Es war die schwerste Entscheidung ihres Lebens. Doch mit nur 17 Jahren sollte sie einen Mann heiraten, den ihre Familie seit ihrer Kindheit für sie bestimmt hatte. In einigen afghanischen Familien wird ein neugeborenes Mädchen bereits bei der Geburt mit einem neugeborenen Jungen einer anderen Familie verlobt. Das bedeutet, dass sie schon von Geburt an füreinander bestimmt sind. Später, wenn sie erwachsen sind, müssen sie gemäß diesem einschränkenden kulturellen Brauch heiraten, selbst wenn sie damit nicht einverstanden sind und keine Liebe füreinander empfinden. Am schlimmsten ist, dass niemand den Wunsch des Mädchens achtet, wenn sie mit der Eheschließung nicht einverstanden ist. Wenn der Junge wiederum dagegen ist, kann er die Hochzeit verhindern.

Die Verlobung von Mädchen in der Kindheit ist eine furchtbare Tradition in einigen Regionen Afghanistans. Sie hat schreckliche Auswirkungen auf das Leben und die Zukunft der Mädchen. Die Tradition, die oft aus wirtschaftlichen, sozialen oder kulturellen Gründen durchgeführt wird, beraubt die Mädchen ihres Rechts, ihren Ehepartner selbst zu wählen und ihren Lebensweg eigenständig zu bestimmen.

Ich bin Opfer dieser patriarchalen Tradi-

از دختری می گویم که برای مقابله با فرهنگ های ناپسند و مردسالاری مجبور شد در سن ۱۷سالگی بار سفر ببندد؛و دور از عزیزانش باشد, او سخت ترین تصمیم زندگی را در ۱۷ سالگی گرفت ،زیرا او نمی‌خواست با مردی که خانواده‌اش از بچگی قول و قرار ازدواج اش را گذاشته بودند ازدواج کند.در بعضی از خانواده های افغان وقتی نوزاد دختری به دنیا بیاید و هم زمان در خانواده دیگری نوزاد پسری به دنیا بیاید آنها را از همان نوزادی به اسم یک دیگر می خوانند. یعنی قول و قرار ازدواج آنها را می دهند و زمانی که آنها بزرگ می شوند مجبور هستند طبق این آیین اشتباه فرهنگی باهم ازدواج کنند, حتی اگر راضی نباشند و هیچ عشق و علاقه ای بین آنها نباشد. بدتر از آن هم این است که اگر دختر راضی نباشد هیچ توجه ای به خواسته او
نمی شود ! اما اگر پسر راضی نباشد می تواند راحت این ازدواج را رد کند.
نامزد کردن دختران از دوران کودکی از فرهنگ های ناپسند در برخی مناطق افغانستان است که تأثیرات مخربی بر زندگی و آینده دختران دارد. این پدیده که غالباً به دلایل اقتصادی ،اجتماعی یا فرهنگی انجام می شود، دختران را از حق طبیعی خود برای انتخاب همسر و تعیین مسیر زندگی خود محروم می کند. من یکی از قربانیان این پدرسالاری هستم.
و برای این که تن به این ازدواج اجباری ندهم مجبور شدم بدون اجازه خانواده اقدام به مهاجرت کنم و شهر و
کاشانه ام را ترک کنم، تا ادامه زندگی خود را به تنهایی سپری کنم، حالا هشت سال می شود که از خانواده ام دور هستم و آرزوی دیدار دوباره مادرم را دارم ، روزهای خود را با این امید سپری می کنم که روزی بتوانم او را در آغوش بگیرم.
در این هشت سال سختی های زیادی را تحمل کردم و از فراز و نشیب های بسیاری عبور کردم. اما با تلاش خود درس خواندم و کار کردم تا زندگی جدیدی را برای خود بسازم. این مقاومت واقعی یک دختر ۱۷ ساله است که وقتی به گذشته نظر می کنم به خود افتخار می کنم چون مقاومت من باعث شد که بعضی از فامیلهایمان دیگر این رسم نادرست را را انجام ندهند، وتصمیم به ازدواج را به عهده فرزندانشان بگذارند.
به امید آزادی وطنم از یوغ
استبداد و فرهنگ های نادرست

Jasmin

tion. Um einer Zwangsehe zu entgehen, musste ich ohne die Erlaubnis meiner Familie auswandern. Ich musste meine Stadt und mein Zuhause verlassen, um mein Leben allein fortzusetzen. Seit 8 Jahren bin ich nun von meiner Familie getrennt und sehne mich danach, meine Mutter wiederzusehen. Ich verbringe meine Tage mit der Hoffnung, sie eines Tages wieder in meine Arme schließen zu können.

In diesen 8 Jahren habe ich viele Schwierigkeiten ertragen und zahlreiche Höhen und Tiefen überwunden. Aber durch meine Bemühungen habe ich studiert und gearbeitet, um mir ein neues Leben aufzubauen.

Das 17-jährige Mädchen leistete Widerstand! Wenn ich auf die Vergangenheit zurückblicke, bin ich stolz auf mich, denn mein Widerstand hat dazu geführt, dass einige unserer Verwandten diesen falschen Brauch aufgegeben haben und die Entscheidung über die Ehe ihren Kindern überlassen.

Ich hoffe auf eine baldige Befreiung meines Heimatlandes von Unterdrückung und einschränkenden Kulturen.

أروي قصة فتاة قررت أن تكافح ضد النظام الأبوي والثقافة القمعية في أفغانستان. في سن السابعة عشرة، غادرت وطنها واضطرت للانفصال عن أحبائها. وكانت تلك من أصعب القرارات في حياتها. ولكن في سن السابعة عشرة كان عليها أن تتزوج رجلاً حددته لها عائلتها منذ طفولتها. في بعض العائلات الأفغانية، يتم خطبة الفتاة عند ولادتها لطفل مولود حديثاً من عائلة أخرى، مما يعني أنهما مقدران لبعضهما البعض منذ الولادة. لاحقاً، عندما يكبران، يجب عليهما الزواج وفقاً لهذا العرف الثقافي القمعي، حتى لو لم يكونا متفقين عليه ولا يشعران بالحب تجاه بعضهما البعض. والأمر الأسوأ أن لا أحد يلتفت لرغبة الفتاة إذا لم توافق على الزواج، بينما إذا كان الفتى غير موافق، يمكنه منع الزواج.

تعد خطبة الفتيات في الطفولة تقليداً سيئاً في بعض مناطق أفغانستان، وله آثار ضارة على حياة ومستقبل الفتيات. هذا التقليد، الذي غالباً ما يُنفذ لأسباب اقتصادية أو اجتماعية أو ثقافية، يحرم الفتيات من حقهن الطبيعي في اختيار شريك حياتهن وتحديد مسار حياتهن بأنفسهن. أنا ضحية لهذا التقليد الأبوي. وللهروب من الزواج القسري، كان علي الهجرة بدون إذن عائلتي. اضطررت لمغادرة مدينتي وبيتي لأواصل حياتي بمفردي. منذ ثماني سنوات وأنا منفصلة عن عائلتي وأشتاق لرؤية والدتي. أقضي أيامي بأمل أن أتمكن من احتضانها يوماً ما.

في هذه السنوات الثماني، تحملت العديد من الصعوبات وتغلبت على العديد من المصاعب. لكن بفضل مجهوداتي، درست وعملت لبناء حياة جديدة لي. «الفتاة ذات السابعة عشرة قاومت!» عندما أنظر إلى الماضي، أشعر بالفخر، لأن مقاومتي أدت إلى تخلي بعض أقاربنا عن هذا التقليد الخاطئ وتركوا القرار بشأن الزواج لأبنائهم.

آمل في تحرير وطني قريباً من القمع والثقافات المقيدة.

Widerstand ist Zweifeln, ohne zu verzweifeln. Damit sich nicht zufriedengeben, wie die Welt eingerichtet ist, dagegen kämpfen, ohne daran zu zerbrechen, wieviel Leid Menschen täglich widerfährt. Der eigenen Ohnmacht entgegentreten, ohne in Zynismus oder Gleichgültigkeit zu verfallen. Zerrissenheit aushalten können, das Hadern mit sich in der Welt. Nicht wegschauen und gleichzeitig sich selbst schützen.

Das sind nur einige lose Gedanken, die mich und meine persönliche Sicht auf das Thema Widerstand schon eine Weile begleiten. Im Wissen, dass man mit Privilegien aufgewachsen ist, das Glück gehabt zu haben, in einem Gesellschaftssystem groß geworden zu sein, dass keine Diktatur mit Mord und Folterstrafen ist und doch nicht frei von Zwängen, Ungerechtigkeiten, Herausforderungen und Problemen.

Widerstand beginnt mit Selbstreflexion, mit dem eigenständigen, kritischen Denken. Doch nicht immer findet man Worte, um auszudrücken, was man denkt und fühlt. Die Auseinandersetzung mit dem Zustand der Welt kann auch überfordern, lähmen und verängstigen. Ob in der Familie, im Freundeskreis, in Beziehungen – Menschen mit Depression begleiteten mich schon lange als Kehrseite von politischer Erfahrung und Engagement gegen Menschenfeindlichkeit. Das Gefühl zu haben, dass trotz der Demo sich nichts verbessert, dass Wahlen vermeintlich nichts verändern, dass die Petition nur der Selbstberuhigung dient.

.مقاومت یعنی شک کردن بی آنکه ناامید شویم
یعنی به شرایط موجود دنیا راضی نشدن، بدون اینکه از حجم رنجی که انسان‌ها هر روز تجربه می‌کنند، بشکنیم.
یعنی با ناتوانی خود مقابله کردن، بدون اینکه به بی‌تفاوتی یا بدبینی دچار شویم.
توان تحمل پاره‌پاره شدن، تحمل درگیری با خود در این دنیا.
نگاه نکردن و در عین حال محافظت از خود. این‌ها فقط چند فکر پراکنده هستند که مدتی است همراه من و نگاه شخصی‌ام به موضوع مقاومت بوده‌اند.
با آگاهی از اینکه با مزایایی زندگی کرده‌ایم، خوش‌شانس بوده‌ایم که در یک سیستم اجتماعی بزرگ شده‌ایم که دیکتاتوری با قتل و شکنجه نیست، اما هنوز هم از اجبارها، بی‌عدالتی‌ها، چالش‌ها و مشکلات آزاد نیستیم.
مقاومت با خوداندیشی شروع می‌شود، با تفکر انتقادی و مستقل.
اما همیشه نمی‌توانیم کلماتی پیدا کنیم تا بیان کنیم که چه فکر می‌کنیم و چه احساسی داریم. درگیری با وضعیت جهان می‌تواند ما را بیش از حد غرق، فلج و ترسان کند. چه در خانواده، یا در جمع دوستان، یا در روابط افراد با افسردگی ، مدتهاست که به عنوان جنبه‌ای از تجربه سیاسی و تعهد علیه انسان‌ستیزی همراه من بوده‌اند.
احساس اینکه باوجود تظاهرات هیچ چیز بهبود نمی‌یابد، انتخابات ظاهراً هیچ چیزی را تغییر نمی‌دهد، دادخواست فقط برای آرامش خودمان است.
مقاومت یعنی از وضعیت جهان بیمار نشدن، برای فعال شدن و همبستگی باقی ماندن. چه بزرگ و چه کوچک. هنر می‌تواند کمک کند تا از بی‌زبانی بیرون بیاییم.
برای من، ملودی‌هایی که با گیتار می‌نویسم. برای دیگران، ممکن است نقاشی باشد که مستقیماً آنچه را که احساس می‌کنند یا با آن مخالفت دارند، به تصویر بکشند.
نکته مهم این است که بفهمیم دنیا قابل تغییر است - چه در جهت خوب و چه متأسفانه در جهت بد.

Martin

Widerstand ist, an dem Zustand der Welt nicht zu erkranken, um aktiv zu werden und solidarisch zu bleiben. Im Großen wie im Kleinen. Kunst kann helfen aus der Sprachlosigkeit herauszukommen. Für mich sind es Melodien, die ich auf der Gitarre schreibe. Für andere kann es das Zeichnen sein, das unmittelbar einfängt, was man fühlt oder wogegen man aufbegehrt.

Wichtig bleibt die Erkenntnis, dass die Welt veränderbar ist – im Guten wie leider auch im Schlechten.

المقاومة هي الشك دون الوصول إلى مرحلة اليأس.
هي عدم الرضا عن كيفية ترتيب العالم، ومحاربة ذلك دون الانكسار أمام كم المعاناة التي يواجهها الناس يومياً. هي مواجهة عجزنا دون الوقوع في السخرية أو اللامبالاة. هي القدرة على تحمل التمزق، والصراع مع الذات في هذا العالم. وعدم النظر بعيداً وحماية النفس في الوقت نفسه. هذه مجرد أفكار متفرقة ترافقني وتعكس رؤيتي الشخصية لموضوع المقاومة منذ فترة طويلة. مع العلم أنني نشأت في مجتمع يتمتع بالامتيازات، وكان لي الحظ أن أترعرع في نظام اجتماعي ليس ديكتاتورياً يعاقب بالقتل والتعذيب، ولكنه أيضاً ليس خالياً من القيود والظلم والتحديات والمشاكل. تبدأ المقاومة بالتأمل الذاتي والتفكير النقدي المستقل. لكن ليس دائماً يجد المرء الكلمات للتعبير عما يفكر ويشعر. قد يكون التعامل مع حالة العالم متعباً، مرهقاً ومرعباً. سواءً في العائلة، بين الأصدقاء وفي العلاقات العامة بين الأشخاص. فقد صاحبتني حالات الاكتئاب كوجه آخر للتجربة السياسية والانخراط في مكافحة الكراهية ضد البشر. الشعور بأن المظاهرات الشعبية لم تُحدث تغييراً، وأن الانتخابات لا تغيّر شيئاً، وأن العريضة مجرد وسيلة لتهدئة النفس. المقاومة تعني عدم التأثر بحالة اليأس العالمية، لتصبح نشطاً و تبقى متضامناً. على المستويين الكبير والصغير. يمكن للفن أن يساعد في الخروج من حالة عدم القدرة على التعبير. بالنسبة لي، هي الألحان التي أكتبها على الجيتار. بالنسبة للآخرين، قد يكون الرسم هو الوسيلة التي تلتقط فوراً ما يشعرون به أو يعترضون عليه. الأهم هو الإدراك أن العالم قابل للتغيير في الخير كما للأسف في الشر أيضاً.

Als meine Tochter mit sieben Jahren ins schulfähige Alter kam und sie sich darauf freute die Schule zu besuchen, wurde ihr dies nicht erlaubt. Wir waren Flüchtlinge, die aufgrund des Krieges aus Afghanistan in den Iran geflohen sind. Obwohl meine Tochter im Iran geboren ist, wurde ihr die Schulbildung durch das diskriminierende Bildungssystem im Iran verwehrt. Nicht nur meine Tochter, sondern viele andere afghanische Kinder hatten genau das gleiche Problem.

Es fiel mir schwer, dies zu akzeptieren, denn die Zukunft eines jeden Menschen hängt von seiner Kindheit und seinen Bildungsmöglichkeiten ab. Ich versuchte alles Mögliche, aber ohne Erfolg. Schließlich entschied ich mich, in meinem Haus eine kleine Klasse einzurichten und suchte nach anderen Kindern mit den gleichen Problemen, um sie zu unterrichten. Mit sehr begrenzten Mitteln – einer Tafel und ein paar Schulbüchern – begann ich zu lehren. Mir war wichtig, dass die nächste Generation eine gebildete Generation sein wird.

Zwei Jahre später mietete ich eine alte, aber etwas größere Schule. Ungefähr 100 Kinder lernten dort, von der ersten bis zur achten Klasse. Die Probleme waren zahlreich: ich erhielt keine Unterstützung von der iranischen Regierung, sondern wurde bedroht und war manchmal sogar gezwungen, den Unterricht in Kellern abzuhalten. Aber ich gab nie auf.

Jahre später sah ich den Erfolg meiner

وقتی دخترم هفت ساله شد و باید به مدرسه می‌رفت، هیچ مدرسه‌ای او را نپذیرفت. ما پناهندگان افغان بودیم که به دلیل جنگ از افغانستان به ایران فرار کرده بودیم. با اینکه دخترم در ایران به دنیا آمده بود، به دلیل تبعیض‌های سیستم آموزشی ایران، هیچ شانسی برای تحصیل نداشت. نه تنها دخترم، بلکه بسیاری از کودکان افغان دیگر هم دقیقاً همین مشکل را داشتند.

پذیرفتن این وضعیت برایم سخت بود، زیرا آینده هر فردی به کودکی و فرصت‌های آموزشی او بستگی دارد. هر راه حلی که به ذهنم می‌رسید را امتحان کردم، اما بی‌نتیجه بود. سرانجام تصمیم گرفتم در خانه‌ام کلاسی کوچک برپا کنم و به دنبال کودکانی با همین مشکلات بگردم تا به آن‌ها درس بدهم. با امکانات بسیار محدود – یک تخته سیاه و چند کتاب درسی – شروع به تدریس کردم. مهم این بود که نسل آینده، نسلی تحصیل‌کرده باشد.

دو سال بعد، مدرسه‌ای قدیمی ولی بزرگتر اجاره کردم. حدود ۱۰۰ دانش‌آموز از کلاس اول تا کلاس هشتم در آنجا درس می‌خواندند. مشکلات بسیار زیادی وجود داشت؛ نه تنها از طرف دولت ایران حمایتی دریافت نمی‌کردم، بلکه تهدید هم می‌شدم. گاهی مجبور بودم کلاس‌ها را به صورت مخفیانه در زیرزمین خانه‌ها برگزار کنم، اما هرگز تسلیم نشدم.

سال‌ها بعد، موفقیت دانش‌آموزانی را دیدم که روزگاری امیدی به تحصیل نداشتند. بعضی از آن‌ها به کشورهای دیگر مهاجرت کردند و به فرصت‌های آموزشی بهتری دست یافتند. آن حرکت کوچک من، هرچند ناچیز بود و شاید تنها کاری بود که می‌توانستم انجام دهم، تأثیرات بزرگی در زندگی فردی و اجتماعی آن‌ها داشت. همیشه پشت درهای بسته هم راه‌هایی برای موفقیت وجود دارد. حرکت‌های کوچک پروانه‌ای می‌توانند تأثیرات بزرگی داشته باشند.

Massuma

Schüler und Schülerinnen, die einst keine Hoffnung auf Bildung hatten. Einige wanderten in andere Länder aus und erhielten bessere Bildungschancen. Meine damalige Initiative war vielleicht das Einzige was ich tun konnte und so klein sie auch war, hatte sie definitiv große Auswirkungen auf das individuelle und gesellschaftliche Leben dieser Menschen. Hinter verschlossenen Türen gibt es immer Wege, um erfolgreich voranzukommen. Kleine Schmetterlingsbewegungen können große Auswirkungen haben.

عندما وصلت ابنتي إلى سن المدرسة وهي في السابعة من عمرها، وكانت تتطلع للذهاب إلى المدرسة، حُرمت من ذلك. بسبب أننا كنا لاجئين من الحرب الأفغانية إلى إيران. رغم أن ابنتي ولدت في إيران، فقد حُرمت من التعليم بسبب النظام التعليمي التمييزي في إيران. لم تكن ابنتي وحدها، بل كان لدى العديد من الأطفال الأفغان نفس المشكلة.

كان من الصعب علي تقبل ذلك، لأن مستقبل كل إنسان يعتمد على طفولته وفرص تعليمه. حاولت كل ما بوسعي، لكن دون جدوى.و في النهاية، قررت أن أنشئ صفاً صغيراً في منزلي وبحثت عن أطفال آخرين يواجهون نفس المشكلة لتعليمهم. بموارد محدودة جداً – سبورة وبعض الكتب المدرسية – بدأت في التعليم. كان يهمني أن يكون الجيل القادم جيلاً متعلماً.

بعد عامين، استأجرت مدرسة قديمة لكنها أكبر قليلاً من منزلي المتواضع. تتسع المدرسة حتى ١٠٠ طالب وطالبة تعلموا هناك، من الصف الأول حتى الثامن. واجهت العديد من المشاكل الكثيرة منها: عدم حصولي على دعم من الحكومة الإيرانية، بل على العكس تعرضت للتهديد وأحياناً اضطررت إلى إجراء الدروس في القبو. لكنني لم أستسلم أبداً.

بعد سنوات، رأيت نجاح طلابي وطالباتي الذين لم يكن لديهم أمل في التعليم. هاجر البعض إلى بلدان أخرى وحصلوا على فرص تعليمية أفضل. كانت مبادرتي في ذلك الوقت ربما الشيء الوحيد الذي يمكنني فعله، ورغم صغرها، كان لها تأثير كبير على الحياة الفردية والاجتماعية لهؤلاء الناس. خلف الأبواب المغلقة.

هناك دائماً طرق للتقدم و للنجاح, حركة الفراشات الصغيرة يمكن أن يكون لها تأثيرات كبيرة على المجتمع.

In dunklen Zeiten, tief und schwer,
Wo Hoffnung schwindet, Leid vermehrt,
Da flammt ein Licht, so stark, so klar,
Der Widerstand, unendlich wahr.

Wenn Ängste wachsen, Zweifel nagen,
Und Sturm und Schatten um mich jagen,
Erhebe ich mich und trotz der Macht,
Denn Widerstand er gibt mir Kraft.

Es sind nicht immer große Taten,
Nicht laute Kämpfe Heldentaten,
Doch still und leise, Schritt für Schritt,
Beharrlich gehe ich mit.

In jedem Nein, in jedem Wort,
Der Widerstand, ein fester Ort,
Wo ich mich selbst und and‘re finde,
Wo ich trotz allem niemals schwinde.

Denn Widerstand, er formt den Kern,
Des Lebens starker, fester Stern,
Er ist das Ringen, stetig und neu,
Er ist das Wagnis, kühn und treu.

So wandre ich durch Raum und Zeit,
Mit Widerstand an meiner Seit,
Er ist mein Schild, mein treuer Freund,
Er zeigt mir, was das Leben meint.

در زمانه‌های تاریک و سخت،
که امید می‌گریزد، رنج افزون می‌شود،
نوری می‌درخشد، قوی و شفاف،
مقاومتی بی پایان ، حقیقتی ناب.

هنگامی که ترس‌ها می‌رویند، تردیدها می بلعند،
و طوفان و سایه‌ها به دنبالم می‌آیند،
من برمی‌خیزم، به قدرت‌ها تن نمی‌دهم،
زیرا مقاومت به من نیرو می‌بخشد.

همیشه اعمال بزرگ نیستند،
نه در نبردهای پرصدا، نه در مسیرهای قهرمانانه،
اما آرام و بی‌صدا، قدم به قدم،
مقاوم پیش می‌روم.

در هر نه، در هر کلمه،
یک مقاومت، یک مکان ثابت،
جایی که خودم و دیگران را می‌یابم،
جایی که با همه این‌ها هرگز نمی‌گذارم خود را از دست،
بدهم.

زیرا مقاومت، هسته‌ای را شکل می‌دهد،
ستاره‌ای قوی و ثابت در زندگی،
او همواره مبارزی نوین است،
او جسارت است، وفادار و دلیر.

بنابراین من در زمان و مکان پرسه می‌زنم،
با مقاومت در کنارم،
او سپر من است، دوست وفادارم،
او به من نشان می‌دهد، معنای زندگی را.

Nayereh und Mohammad

في أوقات الظلام، العميقة والصعبة
حيث يتلاشى الأمل، ويزداد الألم
هناك يشتعل ضوءُ، قوى وواضح
تلك هي الحقيقة اللامتناهية للمقاومة

عندما تنمو المخاوف، وتنهش الشكوك
وتلاحقني العواصف والظلال
أنهض وأتحدى بقوة
لأن المقاومة تمنحني القوة

ليست دائماً كل الأعمال بالتعظيم
ولا معارك بطولية صاخبة
بل بهدوء وبخطوات صغيرة
أمضي بإصرار

في كل لا، في كل كلمة
المقاومة هي المكان الثابت
حيث أجد نفسي وأجد الآخرين
حيث لا أختفي رغم كل شيء

لأن المقاومة، تشكل الجوهر
النجم القوي والثابت للحياة
هي الصراع، المتجدد المستمر
هي المخاطرة، الجريئة والمخلصة

لذا أسير عبر الزمان والمكان
والمقاومة بجانبي
هي درعي، صديقي الوفي
تُظهر لي ما تعنيه الحياة

Omar und Mohammad

Wir stammen aus Palästina und mussten während des Krieges in Syrien nach Deutschland flüchten. Die Flucht war voller Schwierigkeiten und Herausforderungen.
Im Jahr 2020 kam ich, Mohammad, mit meiner Familie nach Deutschland, beladen mit Sorgen und körperlicher sowie psychischer Erschöpfung. Wir hofften auf ein besseres Leben, wurden jedoch mit Diskriminierung und Rassismus konfrontiert, besonders in der Schule. Anfangs hatte ich Schwierigkeiten, die Sprache zu lernen und mich zu integrieren. Mit der Zeit schloss ich jedoch Freundschaften und lernte Deutsch. In der Schule wollte ich stets zu den Besten gehören. Am Ende der 7. Klasse bemühte ich mich und erzielte gute Noten. Um später Medizin zu studieren, beantragte ich einen Wechsel auf das Gymnasium. Trotz meiner guten Noten wurde dieser abgelehnt. Ich habe erfahren, dass ein Mitschüler angenommen wurde. Er war ebenfalls neu in Deutschland und lernte wie ich noch die deutsche Sprache. Im Gegensatz zu mir, hat er aber einen europäischen Hintergrund. Dies empfand ich als Diskriminierung. Trotz meiner Bemühungen wurde mein Antrag auf das Gymnasium zu wechseln abgelehnt. Doch ich gab nicht auf! In der 8. Klasse wechselte ich schließlich auf das Gymnasium, wo ich gerade die 9. Klasse erfolgreich abgeschlossen habe.
Ich, Omar, kam 2017 nach Deutschland und erlebte ähnliche Schwierigkeiten. Ich

ما فلسطینی هستیم و مجبور شدیم در زمان جنگ در سوریه به آلمان پناهنده شویم.
این فرار پر از سختی و چالش بود.
در سال ۲۰۲۰، من و محمد، همراه با خانواده‌ام به آلمان آمدیم، این فرار مملو از نگرانی و خستگی جسمی و روحی بود.ما به امید زندگی بهتر به اینجا آمدیم، اما با تبعیض و نژادپرستی مواجه شدیم، به ویژه در مدرسه.
در ابتدا من در یادگیری زبان و ادغام در جامعه دچار مشکل بودم. اما با گذشت زمان دوستی‌هایی برقرار کردم و زبان آلمانی را یاد گرفتم. در مدرسه همیشه می‌خواستم جزو بهترین‌ها باشم. در پایان کلاس هفتم تلاش زیادی کردم و نمرات خوبی کسب کردم. برای تحصیل در رشته پزشکی، درخواست انتقال به مدرسه گیمنازیوم را دادم. با وجود نمرات خوبم، این درخواست رد شد. اما متوجه شدم که یکی از همکلاسی‌هایم پذیرفته شده است. او هم به تازگی به آلمان آمده بود و مانند من هنوز زبان آلمانی را می‌آموخت، اما بر خلاف من، دارای پیشینه اروپایی بود. این موضوع را به عنوان تبعیض تلقی کردم. با وجود تلاش‌هایم، درخواست انتقال به گیمنازیوم رد شد. اما من تسلیم نشدم!
در کلاس هشتم بالاخره به گیمنازیوم منتقل شدم و کلاس نهم را با موفقیت به پایان رساندم.

من عمرهستم، در سال ۲۰۱۷ به آلمان آمدم و با مشکلات مشابهی روبرو شدم. زبان را یاد گرفتم و سعی کردم با زندگی اجتماعی وفق پیدا کنم و دوستانی پیدا کنم. بعد از اتمام مدرسه رئال، برای آموزش حرفه‌ای در زمینه مکانیک خودرو در چندین شرکت درخواست دادم. با نژادپرستی و تبعیض مواجه شدم. یک بار با یک دوست آلمانی‌ام به مدت دو روز کارآموزی انجام دادم. من با تلاش فراوان کار کردم و توانستم از تجربیات قبلی‌ام در یک کارگاه در تعطیلات تابستانی استفاده کنم. دوستم جایگاهی برای آموزش دریافت کرد، اما من بدون نتیجه ماندم، زیرا هنوز زبان آلمانی ام کامل نبود. کارفرما گفت:
«شما عرب‌ها نمی‌توانید این کار را انجام دهید، شما برای این کار خیلی احمق هستید!»
اما من تسلیم نمی‌شوم و به جستجوی جایگاه آموزشی ادامه می‌دهم تا رویاهایم را محقق کنم.
مقاومت درونی یکی از بزرگترین فضایل انسانی است. این نیرویی

lernte die Sprache und versuchte, mich in das soziale Leben einzufügen und Freundschaften zu knüpfen. Nach meinem Realschulabschluss bewarb ich mich bei mehreren Unternehmen für eine Berufsausbildung im Bereich Kfz-Mechanik. Ich stieß auf Rassismus und Diskriminierung. Einmal habe ich einen zweitägigen Probearbeitstag mit einem deutschen Freund angefangen. Ich arbeitete mit großem Fleiß und konnte an meine Erfahrungen aus einer vorherigen Arbeit in einer Werkstatt in den Sommerferien anknüpfen. Mein Freund bekam einen Ausbildungsplatz, ich ging hingegen leer aus, da meine Sprachkenntnisse nicht perfekt seien. Der Arbeitgeber sagte “Ihr Araber könnt das nicht, ihr seid zu dumm dafür!“. Aber auch ich lass mich nicht unterkriegen und gebe nicht auf. Ich such weiter nach einem Ausbildungsplatz, um meine Träume zu verwirklichen.
Der innere Widerstand ist eine der größten Tugenden, die ein Mensch haben kann. Es ist die Kraft, die uns antreibt, Herausforderungen zu meistern und Schwierigkeiten zu überwinden, um unsere Ziele zu erreichen. Ohne diese innere Kraft könnten wir uns den geringsten Hindernissen ergeben. Der innere Widerstand unterscheidet die Erfolgreichen von den anderen, baut unsere Persönlichkeiten auf und gibt uns Vertrauen in unsere Fähigkeiten. Wir müssen immer daran arbeiten, diesen Widerstand durch Entschlossenheit, Durchhaltevermögen und Optimismus zu stärken, denn jede große Leistung beginnt mit einem kleinen Schritt der Beharrlichkeit und des starken Willens.

است که ما را به چالش کشیدن مشکلات و غلبه بر دشواری‌ها برای دستیابی به اهدافمان ترغیب می‌کند. بدون این نیروی درونی، ممکن است در برابر کوچکترین موانع تسلیم شویم. مقاومت درونی انسان های موفق را از دیگران متمایز می‌کند، شخصیت‌های ما را می‌سازد و به ما اعتماد به نفس در توانایی‌هایمان می‌بخشد. ما باید همیشه تلاش کنیم تا این مقاومت را از طریق اراده، پشتکار و خوش‌بینی تقویت کنیم، زیرا هر دستاورد بزرگی با یک قدم کوچک از پشتکار و اراده قوی آغاز می‌شود.

نحن من أصول فلسطينية، وبسبب الحرب في سوريا اضطررنا للجوء إلى ألمانيا، وفي بلدٍ جديدٍ نواجه الكثير من الصعوبات والتحديات، ويجب علينا أن نجد الحلول لهذه العوائق وأن نقاوم هذه التحديات وننتصر عليها. أثناء فترة الحرب في سوريا اضطررنا إلى أن نبحث عن حياةٍ كريمةٍ في مكانٍ آخر، لذلك قررنا السفر إلى ألمانيا، وواجهنا جميع الصعوبات والتحديات أثناء قدومنا إلى ألمانيا مروراً بعددٍ من الدولِ الأوروبية

في عام ٢٠٢٠ وصلتُ انا محمد إلى ألمانيا مع عائلتي حاملاً الكثير من الهموم والتعب الجسدي والنفسي، محاولين أن نجد هنا حياةً أفضل مما قبل. ولكن لم يتوقف الأمر هنا فحسب؛ فبسبب مواجهتنا أيضاً للتمييز والعنصرية في عدةِ مجالاتٍ كالمدرسة، في البداية واجهتُ صعوبةً في تعلم اللغة والاندماج في المجتمع، ولكن تغلبت على هذه المشكلة وتعلمت اللغة وأصبح لديَّ الكثير من الأصدقاء، وحرصت على أن أكون من المتفوقين دائماً

في نهاية الصف السابع اجتهدت وحصلت على علاماتٍ جيدةٍ في نهاية الفصل وقدمت طلب نقل إلى المدرسة الثانوية لأن هدفي هو أن أعمل في مجال الطب، وهذا يحتاج أن أكون حاصلاً على الشهادة الثانوية. ولكن تم رفض طلبي من قبل المعلمين لعدة أسباب، وأبرزها أنني ما زلت جديداً في ألمانيا وأنني لست جاهزاً بعد، رغم أن شهادتي كانت جيدةً جداً. ناقشت الموضوع مع معلمة الصف وطبعاً بدون جدوى، ولكن في بداية السنة الدراسية الجديدة علمتُ أنه تم قبول طلب أحد زملائي (الأوروبي) رغم أنه جديد في المانيا ولازال يتعلم اللغة الألمانية مثلي، وهنا علمتُ أن هذا تمييزٌ ضدي

ناقشتُ الأمر مع إدارة المدرسة ولكن لم يُجدِ الأمر معهم أيضاً. لقد حزنتُ وانزعجت كثيراً، رغم ذلك لم أستسلم، واجتهدت في الصف الثامن لكي أستطيع أن أنتقل، وفي نهاية الفصل تم قبولي أخيراً، وبذلك حققتُ أول خطوةٍ في طريق الوصول لهدفي، وتابعتُ اجتهادي والآن نجحتُ إلى الصف العاشر

وفي عام ٢٠١٧ وصلت أنا عمر إلى ألمانيا أيضاً ,محاولاً بناء حياةٍ جديدةٍ مع عائلتي. وطبعاً أولى الصعوبات التي واجهتها هي تعلم اللغة الألمانية والحياة الاجتماعية الصعبة، بالإضافة إلى عدم وجود أصدقاءٍ بجانبي، ولكن رغم ذلك واجهت جميع التحديات وتعلمت اللغة الألمانية في فترةٍ وجيزة، وتحديت جميع العقبات التي واجهتني. بعد تخرجي من المرحلة المتوسطة في المدرسة حاولت التقدم لعدة شركاتٍ للقيام بتدريبٍ مهني في مجال ميكانيك السيارات، وهنا بدأت بالنسبةِ لي

مرحلة مواجهة العنصرية والتمييز. بعد التقدم للكثير من الشركات والقيام بالكثير من مقابلات العمل، ولكن في كل مرة كان الجواب هو الرفض. وفي إحدى المرات ذهبت أنا وصديقنا ذو الأصول الألمانية سويةً لعمل فترة تجريبية لمدة يومين، وأثناء الفترة التجريبية عملت بكل اجتهادٍ وحرفية بسبب معرفتي المسبقة في المجال التي اكتسبتها خلال عملي في العطلة الصيفية لدى إحدى الورشات. ولكن بعد نهاية اليوم الأول طلب مني مسؤول الشركة عدم الحضور في اليوم الثاني، بسبب لغتي الغير ممتازة بنظر صاحب العمل من خلال جملة عنصرية (أنتم العرب لا تستطيعون عمل شئ , أنتم أغبى من ذلك) و تم قبول صديقنا الألماني هذا لم يحبطني و لازلت حتى الآن أبحث عن فرصة للبدء بالتدريب المهني في ألمانيا لتحقيق أحلامي في عيش حياةٍ كريمة والعمل في المجال الذي أتمناه

بالنسبة لنا إن المقاومة الذاتية تعد واحدةً من أعظم الفضائل التي يمكن أن يتحلى بها الإنسان. إنها القوة التي تدفعنا لمواجهة التحديات وتجاوز الصعاب لتحقيق أهدافنا. بدون هذه القوة الداخلية، قد نجد أنفسنا مستسلمين لأدنى العراقيل. فالمقاومة الذاتية هي التي تميز الناجحين عن غيرهم، وهي التي تبني شخصياتنا وتمنحنا الثقة في قدراتنا .

لأن كل إنجازٍ عظيمٍ يبدأ بخطوةٍ صغيرةٍ من الثبات والإرادة القوية

PLAY // JUMP // MOVE
DLOAD
UNBEATABLE
PLAY // JUMP // MO

Iranische Frauen haben stets gegen Unterdrückung und Diskriminierung Widerstand geleistet. Dieser Widerstand hat in den letzten Jahren, insbesondere in der Bewegung „Frauen, Leben, Freiheit“, mit Nachdruck auf Frauenrechte und individuelle Freiheiten, noch größere Bedeutung erlangt. Diese Bewegung ist ein Symbol für den Kampf der Frauen um gleiche Rechte und grundlegende Freiheiten in einer Gesellschaft, die von ungerechten Gesetzen beeinflusst wird.

Die Geschichte Irans ist voll von Beispielen, in denen Frauen mutig gegen Ungleicheiten eingetreten sind.

Mit zunehmendem Bewusstsein und Bildungsgrad sind Frauen sich ihrer Rechte klarer geworden und haben sich mehr für deren Erreichung eingesetzt.

Die Bewegung „Frauen, Leben, Freiheit“ ist eines der herausragendsten Beispiele für den Widerstand der Frauen gegen Diskriminierung. Diese Bewegung begann mit tief empfundenen Slogans und starkem Willen, breitete sich schnell aus und zog die Aufmerksamkeit der Welt auf sich. Frauen machten durch die Teilnahme an Demonstrationen und die Nutzung sozialer Medien ihre Stimmen hörbar.

Trotz der Bedrohungen und des Drucks durch die Regierung haben iranische Frauen ihren Kampf fortgesetzt. Beispiele wie Nika Shakarami zeigen den Entschluss der Frauen, ihren Kampf weiterzuführen. Diese Frauen setzen trotz Bedrohungen und

بانوان ایرانی همواره در برابر ظلم و تبعیض مقاومت کرده‌اند. این مقاومت در سال‌های اخیر با تاکید بر حقوق زنان و آزادی‌های فردی، به ویژه در جنبش «زن، زندگی، آزادی» برجسته شده است. این جنبش نمادی از تلاش زنان برای دستیابی به حقوق برابر و آزادی‌های اساسی در جامعه‌ای است که تحت تاثیر قوانین ظالمانه قرار دارد.

تاریخ ایران مملو از نمونه‌هایی است که زنان با شجاعت در مقابل نابرابری‌ها ایستادگی کرده‌اند.

با افزایش آگاهی و تحصیلات، زنان بیشتر به حقوق خود آگاه شده و برای دستیابی به آن تلاش کرده‌اند.

جنبش «زن، زندگی، آزادی» یکی از برجسته‌ترین نمونه‌های مقاومت زنان در برابر تبعیض‌هاست

این جنبش با شعارهایی از عمق دل و اراده‌ای قوی شروع شدو به سرعت گسترش یافت و توجه جهانیان را جلب کرد.

زنان با شرکت در تظاهرات و استفاده از رسانه‌های اجتماعی، صدای خود را به گوش همگان رساندند.

با وجود تهدیدها و فشارهای حکومتی، زنان ایرانی همچنان به مبارزه خود ادامه داده‌اند. نمونه‌هایی مانند

نیکا شاکرمی ، نشان‌دهنده عزم زنان در ادامه راه مبارزه است. این زنان با وجود تهدیدها و خطرات، همچنان به فعالیت‌های خود ادامه داده و الهام‌بخش دیگران شده‌اند.

مقاومت زنان ایرانی تأثیرات گسترده‌ای داشته است. این مقاومت به تغییرات قانونی و اجتماعی منجر شده و باعث افزایش آگاهی عمومی و تقویت همبستگی اجتماعی شده است. زنان با نشان دادن قدرت و شجاعت خود، به دیگران نیز امید و انگیزه برای مبارزه با بی‌عدالتی‌ها داده‌اند.

مقاومت زنان ایرانی نمادی از شجاعت است. این مقاومت که ریشه در تاریخ و فرهنگ کشور دارد، امروز در جنبش‌های معاصر خود را نشان داده و به تغییرات مثبت در جامعه منجر شده است. زنان ایرانی با ادامه این راه، همچنان به مبارزه برای حقوق برابر و آزادی‌های اساسی خود ادامه خواهند داد.

مطمئنا این مقاومت بدون نتیجه نخواهند ماند.

Parya und Hossein

Gefahren ihre Aktivitäten fort und inspirieren andere.

Der Widerstand der iranischen Frauen hat weitreichende Auswirkungen gehabt. Dieser Widerstand hat zu gesetzlichen und sozialen Veränderungen geführt, das öffentliche Bewusstsein erhöht und die soziale Solidarität gestärkt. Frauen haben durch das Zeigen ihrer Kraft und ihres Mutes auch anderen Hoffnung und Motivation im Kampf gegen Ungerechtigkeiten gegeben.

Der Widerstand der iranischen Frauen ist ein Symbol für Mut. Widerstand, der in der Geschichte und Kultur des Landes verwurzelt ist, zeigt sich heute in zeitgenössischen Bewegungen und hat zu positiven Veränderungen in der Gesellschaft geführt. Iranische Frauen werden diesen Weg weiterhin gehen und für gleichen Rechte und grundlegenden Freiheiten kämpfen. Sicherlich wird dieser Widerstand nicht ohne Ergebnis bleiben.

مقاومة القمع والظلم ضد النساء في إيران

لقد قامت النساء الإيرانيات دائماً بمقاومة القمع والتمييز. هذه المقاومة اكتسبت أهمية أكبر في السنوات الأخيرة، خاصة في حركة "المرأة، الحياة، الحرية"، التي تركز على حقوق المرأة والحريات الفردية. هذه الحركة تمثل رمزاً لنضال النساء من أجل الحقوق المتساوية والحريات الأساسية في مجتمع يتأثر بالقوانين غير العادلة. تاريخ إيران مليء بأمثلة على شجاعة النساء في مواجهة التمييز والظلم.

مع زيادة الوعي ومستوى التعليم، أصبحت النساء أكثر إدراكاً لحقوقهن مع سعيهُن بجدية أكبر لتحقيقها

حركة "المرأة، الحياة، الحرية" هي من أبرز الأمثلة على مقاومة النساء للتمييز. بدأت هذه الحركة بشعارات عميقة الإحساس وإرادة قوية، وانتشرت بسرعة، وجذبت انتباه العالم. النساء جعلوا أصواتهن مسموعة من خلال المشاركة في المظاهرات واستخدام وسائل التواصل الاجتماعي.

على الرغم من التهديدات والضغط من الحكومة، واصلت النساء الإيرانيات نضالهن. أمثلة مثل نيكا شاكارمي تُظهر إصرار النساء على مواصلة كفاحهن. هؤلاء النساء يواصلن نشاطاتهن بالرغم من التهديدات والمخاطر ويُلهمن الآخرين.

لقد كان لمقاومة النساء الإيرانيات تأثيرات واسعة. أدت هذه المقاومة إلى تغييرات قانونية واجتماعية، وزادت الوعي العام، وعززت التضامن الاجتماعي. من خلال إظهار قوتهن وشجاعتهن، منحت الحركة النسائية أيضاً الأمل والتحفيز للآخرين في مكافحة الظلم.

مقاومة النساء الإيرانيات هي رمز للشجاعة. مقاومة متجذرة في تاريخ وثقافة البلاد، تظهر اليوم في الحركات المعاصرة وقد أدت إلى تغييرات إيجابية في المجتمع. ستواصل النساء الإيرانيات السير في هذا الطريق والنضال من أجل حقوقهن المتساوية وحرياتهن الأساسية. ومن المؤكد أن هذه المقاومة لن تكون بلا نتائج.

Die Hazara sind eine Minderheit in Afghanistan, die seit je her mit rassistischer und religiöser Diskriminierung konfrontiert ist. Ihre Geschichte ist voller Schmerz und Leid, aber auch voller Mut und Standhaftigkeit. Wie das schreckliche Ereignis des Holocausts, so ereignete sich in Afghanistan zwischen 1888 und 1893 das Massaker von Abdul Rahman Khan, bei dem über 60 Prozent der männlichen Hazara getötet und ihr Eigentum unter anderen ethnischen Gruppen aufgeteilt wurde. Trotz dieser Ungerechtigkeiten haben die Hazara nicht aufgegeben und Widerstand geleistet.

Trotz politischer und sozialer Veränderungen werden die Hazara noch immer diskriminiert und werden ungerecht behandelt. Die Rückkehr der Taliban an die Macht hat die Situation für die Hazara noch verschärft. Sie sind nicht nur ständigen Bedrohungen und Angriffen ausgesetzt, sondern auch von Bildung, Gesundheitsversorgung und wirtschaftlichen Möglichkeiten ausgeschlossen. Schulen und Universitäten in Hazara-Gebieten wurden Ziel von Selbstmordanschlägen, bei denen viele Menschen ums Leben gekommen sind.

Die „Bewegung des Lichts“, die 2015 ins Leben gerufen wurde, war ein Symbol des Friedens und der Freiheitsliebe der Hazara. Doch diese friedliche Protestbewegung wurde mit einem Selbstmordanschlag beantwortet, bei dem hunderte ums Leben kamen. Trotzdem setzt sich der Widerstand fort. Viele Hazara wandern ins Ausland

مردم هزاره از اقلیت‌های افغانستان هستند که همواره با تبعیض نژادی و مذهبی مواجه بوده‌اند. تاریخ آنان پر از درد و رنج، اما همچنین مملو از شجاعت و ایستادگی است. همانطور که در المان حادثه تلخ هولوکاست رخ داده است در افغانستان نیز در فاصله سال‌های ۱۸۸۸ تا ۱۸۹۳ میلادی، عبدالرحمان خان بیش از ۶۰ درصد از مردان هزاره را به قتل رساند و اموالشان را میان دیگر اقوام تقسیم کرد. با وجود این ظلم‌ها، زنان و مردان هزاره همچنان مقاومت کردند.

امروزه، با وجود تغییرات سیاسی و اجتماعی، هزاره‌ها همچنان با تبعیض و ناعدالتی مواجه‌اند. بازگشت طالبان به قدرت، شرایط را برای هزاره‌ها سخت‌تر کرده است؛ آن‌ها نه تنها با تهدیدات امنیتی و حملات مداوم روبرو هستند، بلکه از دسترسی به آموزش، بهداشت و فرصت‌های اقتصادی نیز محروم‌اند. مدارس و دانشگاه‌های هزاره‌نشین هدف حملات انتحاری قرار می‌گیرند و دانش‌آموزان زیادی کشته می‌شوند.

جنبش روشنایی که در سال ۲۰۱۵ شکل گرفت، نمادی از صلح و آزادی‌خواهی هزاره‌ها بود. اما نتیجه این اعتراض مدنی حمله انتحاری بود که صدها نفر را به کام مرگ کشاند. با این وجود، مقاومت همچنان ادامه دارد و بسیاری از هزاره‌ها برای تحصیل و زندگی بهتر به کشورهای دیگر مهاجرت می‌کنند.

با وجود تمامی این چالش‌ها، مردم هزاره به آینده‌ای بهتر امید دارند و برای حقوق و آزادی‌های خود مبارزه می‌کنند. حکومت فعلی افغانستان، به ویژه پس از سقوط کابل به دست طالبان، به بهبود وضعیت هزاره‌ها کمکی نکرده و بسیاری از آنان مجبور به مهاجرت شده‌اند.

مقاومت هزاره‌ها الگویی از شجاعت و ایستادگی است و این امید وجود دارد که روزی عدالت و برابری برای آنان محقق شود.

بیش از هزار روز است که دختران افغانستان به مکتب نرفته اند

صبا شریف: دانش آموز مکتب است. او پس از ممنوع شدن آموزش دختران از مکتب ناگزیر افغانستان را ترک کرد.

Setare

aus, um bessere Bildung und ein besseres Leben zu finden.

Trotz all dieser Herausforderungen blicken die Hazara hoffnungsvoll in die Zukunft und kämpfen für ihre Rechte und für Freiheit. Die aktuelle afghanische Regierung, insbesondere nach dem Fall Kabuls an die Taliban, hat wenig zur Verbesserung der Lage der Hazara beigetragen. Der Widerstand der Hazara ist ein Beispiel für Mut und Standhaftigkeit und die Hoffnung, dass eines Tages Gerechtigkeit und Gleichberechtigung gibt.

صبا می‌گوید: (با یک قلم، با یک صدا، با اعتراض چیزی که حق تان هست را بگیرید)

من نمی‌خواهم هیچ دختری بعد از من برای مکتب گریه کند.
اشک امانش نمی‌دهد اما صدایش همچنان قدرتمند است. شاید به جای همه دختران افغانستان گریه می‌کند. دخترانی که سه سال است حق زندگی از آنان گرفته شده است. دخترانی که سه سال است با حاکم شدن مجدد طالبان، پشت دروازه مکتب، دانشگاه و زندگی مانده‌اند.
افغانستان تنها کشور دنیاست که دختران حق تحصیل بالاتر از صنف ششم را ندارند. زنان و دختران افغانستان سه سال است که حق زندگی و دسترسی به حقوق اساسی‌شان را ندارند. وظیفه ماست که در کنار دختران افغانستان شانه به شانه علیه تبعیض جنسیتی بایستیم.

همصدا با دختران افغانستان، دخترانی که با دست‌های خالی اما اراده‌های محکم به جای همه دنیا برای پیروزی نور بر تاریکی مبارزه می‌کنند.

این نور سرانجام تاریکی را مغلوب خواهد کرد.

Seit mehr als tausend Tagen dürfen Mädchen in Afghanistan nicht mehr zur Schule gehen. Auch Saba Sharif nicht. Sie war gezwungen Afghanistan zu verlassen. Saba sagt: „Mit einem Stift, mit einer Stimme, mit Protest holt euch das zurück, was euer Recht ist. Ich möchte nicht, dass nach mir noch ein einziges Mädchen wegen der Schule weint."

Tränen überwältigen sie, aber ihre Stimme bleibt stark. Vielleicht weint sie stellvertretend für alle Mädchen in Afghanistan. Mädchen, denen vor drei Jahren das Recht auf Leben genommen wurde. Mädchen, die seit drei Jahren, mit der erneuten Machtübernahme der Taliban, vor den Türen der Schulen, Universitäten und des Lebens stehen.

Afghanistan ist das einzige Land der Welt, in dem Mädchen kein Recht auf Bildung über die sechste Klasse hinaus haben. Frauen und Mädchen in Afghanistan haben seit drei Jahren kein Recht auf ein Leben und keinen Zugang zu ihren grundlegenden Rechten. Es ist unsere Pflicht Seite an Seite mit den Mädchen Afghanistans gegen geschlechtsspezifische Diskriminierung zu kämpfen.

Im Einklang mit den Mädchen in Afghanistan, Mädchen, die mit leeren Händen, aber mit festem Willen anstelle der ganzen Welt für den Sieg des Lichts über die Dunkelheit kämpfen.

Dieses Licht wird schließlich die Dunkelheit besiegen.

الهازارا هم أقلية في أفغانستان، التي واجهت دائماً تمييزاً عنصرياً ودينياً. تاريخهم مليء بالألم والمعاناة، ولكنه أيضاً مليء بالشجاعة والصمود. كما حدثت فاجعة الهولوكوست في ألمانيا، كذلك حدثت مجزرة عبد الرحمن خان في أفغانستان بين عامي ١٨٨٨ و١٨٩٣، حيث تم قتل أكثر من ٦٠ في المئة من رجال الهزارا وتوزيع ممتلكاتهم بين المجموعات العرقية الأخرى. ورغم هذا الظلم، لم يتخلى رجال ونساء الهزارا عن المقاومة.

رغم التغيرات السياسية والاجتماعية، ما زال الهزارا يتعرضون للتمييز والمعاملة غير العادلة. وبعد عودة طالبان إلى السلطة ازداد الوضع سوءاً بالنسبة للهزارا. فهم ليسوا فقط معرضين لتهديدات وهجمات مستمرة، بل يتم أيضاً استبعادهم من التعليم والرعاية الصحية والفرص الاقتصادية. المدارس والجامعات في مناطق الهزارا كانت هدفاً للهجمات الأنتحارية، مما أسفر عن مقتل العديد من الطلاب والطالبات. كانت «حركة النور» التي تأسست عام ٢٠١٥ رمزاً للسلام وحب الحرية للهزارا. لكن هذه الحركة الاحتجاجية السلمية قوبلت بهجوم انتحاري أدى إلى مقتل المئات. رغم ذلك، تستمر المقاومة. يهاجر الكثير من الهزارا إلى خارج البلاد بحثاً عن تعليم وحياة أفضل. ورغم كل هذه التحديات، يظل الهزارا يأملون في المستقبل ويكافحون من أجل حقوقهم وحريتهم. الحكومة الأفغانية الحالية، خصوصاً بعد سقوط كابول بيد طالبان، لم تفعل الكثير لتحسين وضع الهزارا. لذلك مقاومة الهزارا تعد مثالاً على الشجاعة والصمود والأمل في أن يتحقق يوماً ما العدالة والمساواة.

منذ أكثر من ألف يوم، لا يُسمح للفتيات في أفغانستان بالذهاب إلى المدرسة. كذلك الحال بالنسبة لـ سابا شريف. اضطرت سابا إلى مغادرة أفغانستان. تقول سابا: ‘‘بالقلم، بالصوت، بالاحتجاج، استعيدوا ما هو حقكم. لا أريد أن تبكي أي فتاة بعدي بسبب المدرسة.’’ تغلبت الدموع عليها، لكن صوتها بقي قوياً. ربما تبكي نيابة عن جميع الفتيات في أفغانستان. الفتيات اللواتي حُرمن من حقهن في الحياة منذ ثلاث سنوات. الفتيات اللواتي يقفن منذ ثلاث سنوات، في ظل سيطرة طالبان على الحكم، الفتيات اللواتي يقفن أمام أبواب المدارس والجامعات والحياة. أفغانستان هي الدولة الوحيدة في العالم التي لا تتمتع فيها الفتيات بحق التعليم بعد الصف السادس. النساء والفتيات في أفغانستان لا يتمتعن منذ ثلاث سنوات بحق الحياة و لا يمكنهن الوصول إلى حقوقهن الأساسية. من واجبنا أن نقف بجانب الفتيات الأفغانيات ونكافح ضد التمييز الجنسي.

بالتوافق مع الفتيات في أفغانستان، الفتيات اللواتي يكافحن بيدين فارغتين ولكن بإرادة صلبة من أجل انتصار النور على الظلام. هذا النور سيهزم الظلام في النهاية .

Seitdem ich an Seminaren über Widerstand teilnehme, habe ich das wahre Konzept des Widerstands verstanden.

Widerstand bedeutet im Laufe der Geschichte gegen tyrannische Mächte zu kämpfen.

Dieser Kampf kann in verschiedenen Formen sein, zum Beispiel:

Der Widerstand der Menschen gegen den Nationalsozialismus in Deutschland oder den Widerstand Frankreichs gegen die deutsche Besatzung im Zweiten Weltkrieg.

Es scheint, dass einige Menschen nicht wissen, dass auch Flucht eine Form des Widerstands ist und viele Flüchtlinge in sichere Länder (Deutschland) kommen, wobei sie all ihre Erinnerungen und ihr Leben in einem Rucksack tragen.

Es gibt viele Dinge, die gesagt und geschrieben werden können. Zum Beispiel haben afghanische Frauen nicht das Recht, das Haus zu verlassen und sie haben kein Mitspracherecht über ihr eigenes Leben. Sie werden in ihrem eigenen Land unterdrückt und ignoriert.

Aber ich habe immer die Hoffnung und kämpfe dafür, dass die Menschen in Afghanistan, insbesondere afghanische Frauen, in Sicherheit, Freiheit und Demokratie leben können.

از زمانی که من درسمینارهایی درمورد مقاومت شرکت می کنم، متوجه مفهوم واقعی مقاومت شده ام
مقاومت در طول تاریخ به معنای مبارزه با قدرتهای ظالم است.
که این مبارزه درصورتهای مختلفی شکل می گیرد.به عنوان مثال:
می توان به مقاومت مردم در برابر نازیسم آلمان،و یا مقاومت فرانسه در برابر اشغالگری آلمان در جنگ جهانی دوم اشاره کرد
به نظر می‌رسد برخی از مردم نمی‌دانند که فرار کردن نیز شکلی از مقاومت است و بسیاری از پناهندگان به سرزمین های امن (آلمان) می‌آیند که تمام خاطرات و زندگی خود را در یک کوله پشتی جا می دهند.
خیلی چیزها می توان گفت و نوشت مثلازنان افغان حق خروج از خانه را ندارند و در تعیین زندگی خود حقی ندارند، آنها در کشور خود تحت ستم و بی توجهی هستند.

اما من همواره این امید را دارم وبرای آن مبارزه می کنم که مردم افغانستان مخصوصا زنان افغان در امنیت و آزادی و دموکراسی زندگی کنند.

Sima

منذ أن بدأت في حضور الندوات حول المقاومة، فهمت المفهوم الحقيقي للمقاومة. المقاومة تعني عبر التاريخ النضال ضد القوى الاستبدادية. يمكن أن يكون هذا النضال بأشكال مختلفة، على سبيل المثال: مقاومة الناس ضد النازية في ألمانيا أو مقاومة فرنسا للاحتلال الألماني في الحرب العالمية الثانية .

يبدو أن بعض الناس لا يدركون أن الهروب أيضاً شكل من أشكال المقاومة، والكثير من اللاجئين يأتون إلى بلدان آمنة مثل ألمانيا حاملين كل ذكرياتهم وحياتهم في حقيبة ظهر. هناك العديد من الأمور التي يمكن أن تُقال وتُكتب. على سبيل المثال، النساء الأفغانيات لا يملكن الحق في مغادرة المنزل وليس لهن الحق في تقرير حياتهن بأنفسهن. يتم اضطهادهن وتجاهلهن في وطنهن. لكنني دائماً ما أملك الأمل وأكافح من أجل أن يتمكن الناس في أفغانستان، وخاصة النساء الأفغانيات، من العيش في أمان وحرية وديمقراطية.

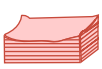
Das Projekt war für alle Beteiligten ein voller Erfolg und eine sehr bereichernde Erfahrung. Die Verbindung von historischen Widerstandsbewegungen, konkret der Roten Bergsteiger und Bergsteigerinnen sowie den individuellen biografischen Bezügen der Teilnehmenden zu Widerstand regt hoffentlich alle Lesende dieser Broschüre zum Nachdenken und Reflektieren an. Es war erstaunlich, wie schnell diese Bezüge hergestellt wurden und wie fast schon universell Widerstand als Ermächtigung gegenüber ungerechten und diskriminierenden Verhältnissen als verbindendes Element fungieren kann. Gerade der Aspekt der vielfältigen Formen von Widerstand wurde während des Projekts immer wieder besprochen und diskutiert. Auch wurde der Frage nachgegangen, welche Möglichkeiten es gibt, um Widerstand zu unterstützen oder was ihn überhaupt notwendig macht. Wir haben Widerstand dabei nicht nur als aktives oder passives Handeln gedacht. Widerstand ist beweglich und veränderbar. Es gibt ganz unterschiedliche Bedingungen, die zu ganz unterschiedlichen Möglichkeiten von Widerstand führen. Widerstand kann das Verlassen von unzumutbaren Situationen oder Umgebungen sein, das Verweigern, das Zeigen von Solidarität oder auch aktives oder öffentlich widerständiges Handeln – und alles dazwischen. Gemeinsam ist aber allen Formen widerständigen Handelns, dass sie ausgehend von individuellen Erfahrungen darauf abzielen, Freiheit, Gerechtigkeit und Gleichberechtigung für alle Menschen zu erwirken, da diese einigen oder vielen verwehrt werden.

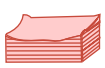
Genau dieses Anliegen können wir aus den ergreifenden, mutmachenden und wunderbaren Texten und Gedichten der Teilnehmenden herauslesen: Widerstand ist eine Entscheidung und trotzdem muss er nicht immer sichtbar nach außen sein. Er kann sich in kleinen Gesten und solidarischer Unterstützung ausdrücken. Widerstand ist vielfältig und universell, ganz wie es Menschen selbst sind.

Fazit

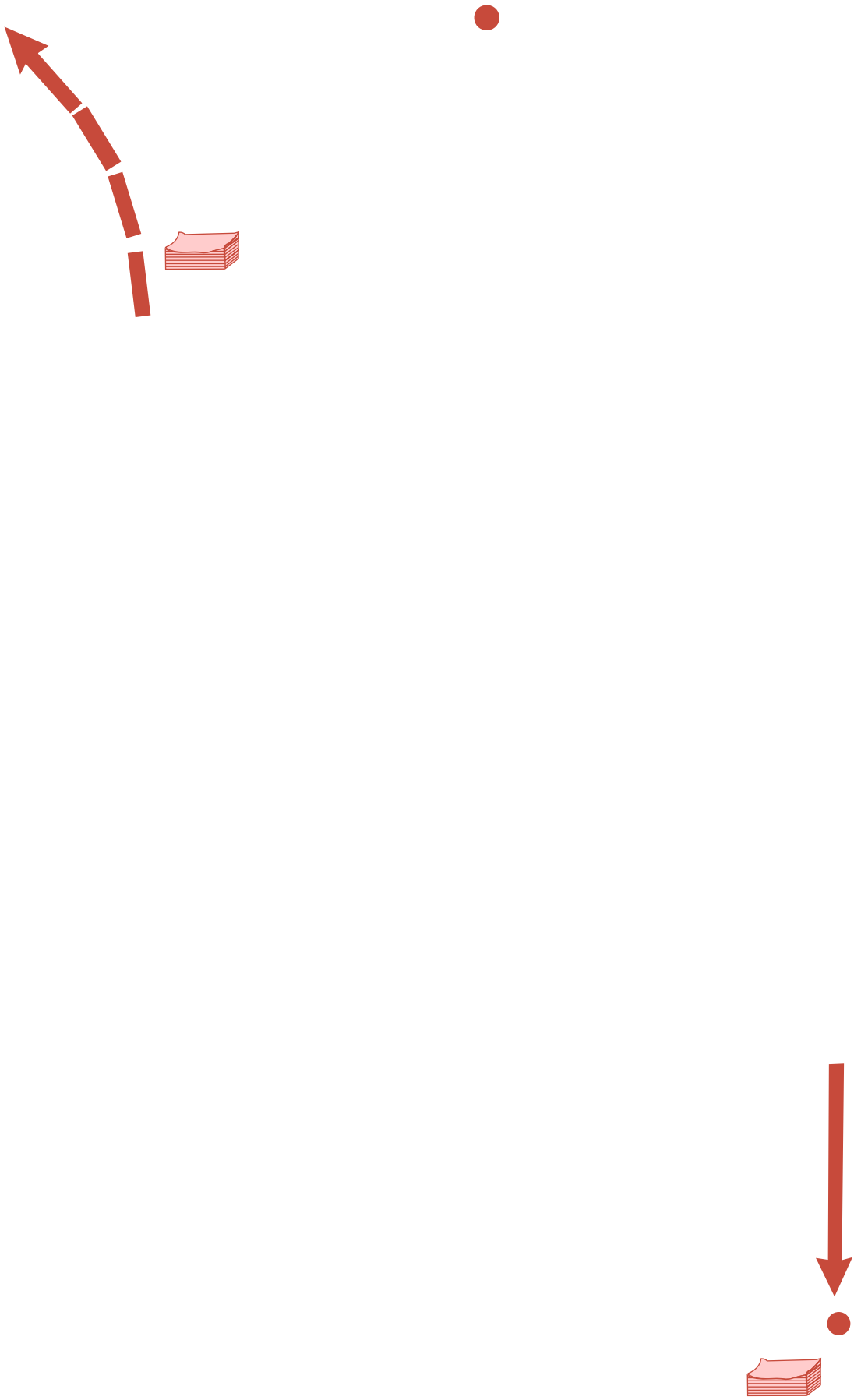
این پروژه برای تمامی افراد
شرکت کننده یک موفقیت کامل و تجربه‌ای بسیار غنی بود. ارتباط جنبش‌های مقاومت تاریخی، به طور خاص کوهنوردان سرخ، و همچنین ارتباطات زندگی‌نامه فردی شرکت‌کنندگان با مقاومت است، امیدواریم که همه خوانندگان این بروشور را به تفکر و تأمل وادارد. شگفت‌انگیز بود که چقدر سریع این ارتباطات برقرار شد و چگونه تقریباً به طور جهانی، مقاومت به عنوان تقویت در برابر شرایط ناعادلانه و تبعیض‌آمیز می‌تواند به عنوان عنصری پیونددهنده عمل کند.
به ویژه جنبه اشکال گوناگون مقاومت به طور مداوم در طول پروژه بحث و بررسی شد. همچنین این پرسش مطرح شد که چه امکاناتی برای حمایت از مقاومت وجود دارد یا چه چیزی اساساً آن را ضروری می‌سازد. ما مقاومت را نه تنها به عنوان عملی فعال تصور می کنیم ،بلکه مقاومت محرک و قابل تغییر است. شرایط بسیار متفاوتی وجود دارد که با امکانات بسیار متفاوتی به مقاومت منجر می‌شود. مقاومت می‌تواند ترک موقعیت‌ها یا محیط‌های غیرقابل تحمل باشد ویا امتناع، یا نشان دادن همبستگی یا حتی فعالیت عمومی در جهت مقاومت در مقابل فشار حکومت ها باشد ویا هر چیزی شبیه این‌مواردباشد.

اما همه اشکال مقاومت مشترک هستند که از تجربیات فردی ناشی می‌شوند و هدف آن‌ها ایجاد آزادی، عدالت و برابری برای همه انسان‌ها است، زیرا آنها از برخی یا بسیاری از این موارد دریغ شده‌اند. دقیقاً همین هدف را می‌توانیم از متن‌ها و اشعار گیرا، امیدبخش و شگفت‌انگیز
شرکت‌کنندگان بخوانیم: مقاومت یک تصمیم است و با این حال همیشه نباید به طور آشکار به بیرون نمود پیدا کند. می‌تواند در حرکات کوچک و حمایت همبستگی بیان شود. مقاومت متنوع و جهانی است، همانطور که خود انسان‌ها هستند.

نتیجه گیری

كان المشروع نجاحاً كاملاً وتجربة غنية جداً لجميع المشاركين. إن الربط بين حركات المقاومة التاريخية، وتحديداً «متسلقو الجبال الحمر»، مع الروابط البيوغرافية الفردية للمشاركين في المقاومة، يحث على الأمل ويُحفز كل قراء هذا الكتيب على التفكير والتأمل.

كان من المدهش مدى سرعة إنشاء هذه الروابط وكيف يمكن للمقاومة أن تعمل كعنصر موحد وشبه عالمي للتمكين ضد التمييز والظروف غير العادلة. لقد تمت مناقشة الأشكال المتنوعة للمقاومة مراراً وتكراراً خلال المشروع. كما تم البحث في الإمكانيات المتاحة لدعم المقاومة وما يجعلها ضرورية.

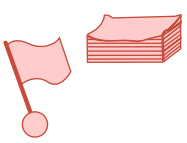
لم نعتبر المقاومة فقط كفعل نشط أو سلبي. المقاومة مرنة وقابلة للتغيير؛ هناك ظروف مختلفة جداً تؤدي إلى إمكانيات مختلفة جداً للمقاومة. يمكن أن تكون المقاومة مغادرة المواقف أو البيئات غير المقبولة، أو الرفض، أو إظهار التضامن، أو حتى الفعل النشط أو العلني، وكل شيء بين ذلك. لكن الشيء المشترك بين جميع الأشكال هو أنها تنطلق من تجارب فردية وتهدف إلى تحقيق الحرية والعدالة والمساواة للجميع، لأن هذه القيم محرومة عند البعض أو الكثيرين.

يمكننا أن نرى بوضوح هذا الهدف في النصوص والقصائد المؤثرة والمشجعة والرائعة للمشاركين.

المقاومة هي قرار، ومع ذلك لا يجب أن تكون دائماً مرئية للعيان. يمكن أن تتجلى في إيماءات صغيرة أو حتى إظهار التضامن.

المقاومة متنوعة وشاملة، تماماً كالبشر أنفسهم.

الملخص

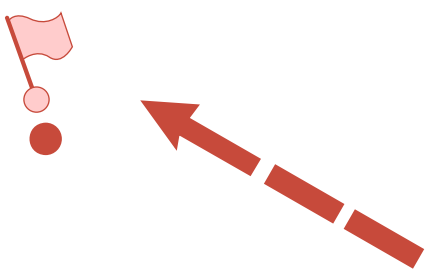

Wir möchten allen danken, die dazu beigetragen haben das Projekt „Widerständige Wege – Vielfalt des Widerstands“ zu realisieren. An erster Linie geht unser Dank an all die beeindruckenden Teilnehmenden, die uns ihr Vertrauen geschenkt haben und an deren Leben wir teilhaben durften.
Ein ganz besonderer Dank geht an Farahnaz Bayat, Mohammad Ahmad und Mohammad Fadi Matouk für das Übersetzen.
Sie haben darüber hinaus wichtige Brücken gebaut zwischen allen Beteiligten des Projekts. Ohne sie wäre ein Großteil unserer Arbeit nicht möglich.Wir möchten uns zudem bei Rajaa Matouk und Yaman Ahmad bedanken, die das Projekt fotografisch begleitet haben. Zu guter Letzt danken wir Katja Ulbrich für das Layout der Broschüre und die tolle Zusammenarbeit.

Danksagung

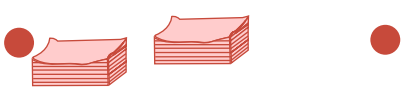
شکر

ما می‌خواهیم از همه کسانی که در تحقق پروژه
راه‌های مقاومت و تنوع در مقاومت» کمک کرده‌اند، تشکر کنیم. در درجه اول، از تمام»
شرکت‌کنندگان شگفت‌انگیزی که به ما اعتماد کرده و اجازه دادند در زندگی‌شان سهیم باشیم،
سپاسگزاریم. تشکر ویژه‌ای از مترجمان ،فرحناز بیات، محمد احمد و محمد فادی ماتوک داریم که
پل‌های مهمی را ایجاد کرده‌اند و بدون آنها بخش بزرگی از کار ما غیرممکن بود. همچنین از رجا
ماتوک و یمان احمد که پروژه را با عکاسی خود همراهی کردند، سپاسگزاریم. در نهایت، از کاتیا
اولبریش برای طراحی بروشور و همکاری فوق‌العاده‌اش تشکر می‌کنیم.

تشکروقدردانی

نود أن نشكر جميع من ساهم في تحقيق مشروع «طرق المقاومة - تنوع المقاومة». في المقام الأول، نقدم شكرنا لجميع المشاركين الرائعين الذين منحونا ثقتهم وسمحوا لنا بأن نكون جزءاً من حياتهم. كما نقدم شكراً خاصاً لمترجمينا الفوريين والمترجمين التحريريين، فرحناز بايات، محمد أحمد ومحمد فادي معتوق، الذين كانوا بناة لجسور التواصل وبدونهم لم يكن عملنا ممكن. نود أيضاً أن نشكر رجاء معتوق ويمان أحمد على مرافقتهم للمشروع فوتوغرافياً. وأخيراً، نشكر كاتيا أولبريتش على تصميم كتيب المشروع والتعاون الرائع .

كلمة شكر

DJO-LSA

VIELFALT.ZUSAMMEN.GESTALTEN.

AKuBiZ e.V.

Gefördert vom:

Bundesministerium
für Familie, Senioren, Frauen
und Jugend

djo | DEUTSCHE JUGEND IN EUROPA
BUNDESVERBAND

Ferry Porsche
STIFTUNG

SACHSEN-ANHALT

#moderndenken

Ein Projekt des djo-Landesverband Sachsen-Anhalt e.V. und dem AKuBiZ e.V.
Dieses Projekt wurde aus Mittel der Ferry Porsche Stiftung und dem Landesverwaltungsamt Sachsen-Anhalt (Ministeriums für Arbeit, Soziales, Gesundheit und Gleichstellung des Landes Sachsen-Anhalt) gefördert.

المشروع من تنفيذ جمعيتي
djo-Landesverband Sachsen-Anhalt e.V. و AKuBiZ e.V.
تم تمويل هذا المشروع من قبل مؤسسة Ferry Porsche
و ولاية ساكسونيا أنهالت (وزارة العمل والشؤون الاجتماعية والصحة والمساواة في ولاية ساكسونيا أنهالت).

یک پروژه از
djo-Landesverband Sachsen-Anhalt e.V. و AKuBiZ e.V.
این پروژه با بودجه‌ای از بنیاد Ferry Porsche
و اداره مدیریت ایالتی زاکسن آنهالت
وزارت کار، امور اجتماعی، بهداشت و برابری ایالت زاکسن-آنهالت) حمایت شده است.